

Ikt. sz.: TAB/13-2/2016.

TAB-3/2016. sz. ülés
(TAB-72/2014-2018. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Törvényalkotási bizottságának**
2016. március 16-án, szerdán 17 óra 50 perckor
az Országház főemelet 58. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása</i>	6
<i>A behajtási költségátalányról szóló T/9538. számú törvényjavaslat (A bizottság eljárása az elfogadott határozati házszabályi rendelkezésektől való eltérés alapján.)</i>	6
<i>Hozzászólások és határozathozatalok</i>	6
<i>A nemzeti otthonteremtési közösségekről szóló T/9660. számú törvényjavaslat részletes vitája (Részletes vita)</i>	10
<i>Hozzászólások és határozathozatalok</i>	11
<i>Az ülés berekesztése</i>	39

Napirendi javaslat

1. A behajtási költségátalányról szóló törvényjavaslat (T/9538. szám)
(Kósa Lajos és dr. Vas Imre (Fidesz) képviselők önálló indítványa)
(A bizottság eljárása az elfogadott határozati házszabályi rendelkezésektől való eltérés alapján.)
(Házszabályi rendelkezésektől való eltéréssel)
(Megjegyzés: Az elfogadott határozati házszabálytól való eltérésre irányuló javaslat száma: T/9538/3.)
2. A nemzeti otthonteremtési közösségekről szóló törvényjavaslat (T/9660. szám)
(Részletes vita)
(Kijelölt bizottság, kivételes eljárás keretében)
(Megjegyzés: Az elfogadott kivételességi javaslat száma: T/9660/1.)

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Hende Csaba (Fidesz), a bizottság alelnöke

Dr. Répássy Róbert (Fidesz), a bizottság alelnöke
Dr. Bárándy Gergely (MSZP), a bizottság alelnöke
Dr. Gyüre Csaba (Jobbik), a bizottság alelnöke
B. Nagy László (Fidesz)
Bóna Zoltán (Fidesz)
Dr. Galambos Dénes (Fidesz)
Hadházy Sándor (Fidesz)
Horváth László (Fidesz)
Jakab István (Fidesz)
Kucsák László (Fidesz)
Dr. Mengyi Roland (Fidesz)
Révész Máriusz (Fidesz)
Dr. Salacz László (Fidesz)
Dr. Selmeczi Gabriella (Fidesz)
Dr. Szűcs Lajos (Fidesz)
Dr. Tapolczai Gergely (Fidesz)
Dr. Vas Imre (Fidesz)
Vécsey László (Fidesz)
Dr. Rubovszky György (KDNP)
Dr. Vejkey Imre (KDNP)
Dr. Harangozó Tamás (MSZP)
Hiszékeny Dezső (MSZP)
Kiss László (MSZP)
Dr. Tóth Bertalan (MSZP)
Apáti István (Jobbik)
Dr. Lukács László György (Jobbik)
Szilágyi György (Jobbik)
Fodor Gábor (független)

Helyettesítési megbízást adott

Dr. Gulyás Gergely (Fidesz) Hende Csabának (Fidesz)
Balla György (Fidesz) dr. Répássy Róbertnek (Fidesz)
Dunai Mónika (Fidesz) Kucsák Lászlónak (Fidesz)
Dr. Mátrai Márta (Fidesz) Hadházy Sándornak (Fidesz)
Nyitrai Zsolt (Fidesz) dr. Vejkey Imrének (KDNP)
Dr. Pesti Imre (Fidesz) dr. Vas Imrének (Fidesz)
Dr. Selmeczi Gabriella (Fidesz) megérkezéséig dr. Szűcs Lajosnak (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Magyar Zsóka
Babos Tímea

Meghívottak

Hozzászólók

Dr. Völner Pál államtitkár (Igazságügyi Minisztérium)
Dr. Biró Marcell államtitkár (Miniszterelnöki Kabinetiroda)

Meghívott

Dr. Csonka Ernő helyettes államtitkár (Miniszterelnöki Kabinetiroda)

(Az ülés kezdetének időpontja: 17 óra 50 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása

HENDE CSABA (Fidesz), a bizottság alelnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó estét kívánok! Tisztelt Bizottság! Kedves Képviselőtársaim! Az ülést megnyitom. Ismertetem a helyettesíti rendet: Gulyás Gergelyt jómagam képviselem, Nyitrai Zsoltot Vejkey Imre képviseli, Mátrai Mártát Hadházy Sándor, dr. Pesti Imrét dr. Vas Imre képviselőtársunk helyettesíti, dr. Selmeczi Gabriellát dr. Szűcs Lajos képviselő úr, továbbá Dunai Mónikát Kucsák László képviselőtársunk, Balla György alelnök urat pedig Répássy Róbert - tehát alelnök az alelnököt - helyettesíti. Ennek megfelelően megállapítom, hogy a bizottság határozatképes.

Írásban megkapták a képviselőtársaim a napirendi javaslatot. Kíván-e valaki a napirendi javaslathoz hozzászólni? *(Nincs jelzés.)* Ha nem, akkor kérem, hogy szavazzunk! Ki az, aki elfogadja a napirendet? *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy 20 igen szavazattal, 7 nem ellenében, tartózkodás nélkül a napirendet elfogadtuk.

A behajtási költségátalányról szóló T/9538. számú törvényjavaslat (A bizottság eljárása az elfogadott határozati házsabályi rendelkezésektől való eltérés alapján.)

Az 1. napirendi pont a behajtási költségátalányról szóló törvényjavaslat. *(Szilágyi György jelentkezik.)* Ennek előterjesztője *(Dr. Vas Imre jelentkezik.)* Kósa Lajos és dr. Vas Imre. Megállapítom, hogy nem működik Vas Imre... *(Jelzésre:)* Szilágyi képviselő úr mikrofonja. Fel kívánt szólalni, képviselő úr? *(Szilágyi György: Nem, csak jeleztem, hogy nem működik.)* Nem működik a gép, nem tud szavazni. *(Szilágyi György: Most már igen.)* Most már igen. Akkor folytassuk! Tehát Kósa Lajos és dr. Vas Imre az előterjesztői a behajtási költségátalányról szóló T/9538. számú törvényjavaslatnak. Az előterjesztőket ülésünkön dr. Vas Imre képviseli, a kormányt pedig a feladatkörrel rendelkező tárca államtitkáráként Völner Pál képviselőtársunk, államtitkár úr képviseli.

A háttéranyagban kaptak egy két pontból álló képviselői módosító javaslatot, amelyet Vigh László képviselőtársunk jegyez. Kérem az előterjesztőt, vagyis Vas Imre képviselőtársunkat, hogy nyilatkozzon a benyújtott módosító javaslatok támogatását illetően.

Hozzászólások és határozathozatalok

DR. VAS IMRE (Fidesz) előterjesztő: Köszönöm szépen a szót. Mindkét módosító indítványt támogatják az előterjesztők, egy pontosítással: az 1. módosító indítványnál nyilván az „igényt” szó után a pont szóköz nélkül van. Ez nem derül ki teljesen a módosításból, tehát úgy tűnik, mintha szóköz után lenne a pont a mondat végén, de az szóköz nélkül van. De támogatjuk. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kíván-e valaki hozzászólni? *(Jelzésre:)* Igen. Harangozó képviselő úr, tessék parancsolni!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm szépen. Leginkább a kormány képviselőjétől szeretnénk megtudni, mivel házsabálytól eltéréssel tárgyalunk, tehát egyedül itt van lehetőség erről a törvényjavaslatról érdemben beszélni, illetve majd nyilván a plenáris ülésen az esti órákban, tehát én azt szeretném megtudni; illetve, csak hogy legyen tiszta: ennek a törvényjavaslatnak az előzménye az, hogy egy uniós

irányelvet a magyar kormány úgy ültetett át, hogy egy opcionális lehetőséget gyakorlatilag kötelezettségként vett bele a törvénybe. Ez arról szól, hogy a kifizetetlen számlák után 40 eurónyi büntetést kell minden adósnak fizetnie.

Azt kifejezetten sajnálatosnak tartjuk, hogy az általunk egy évvel ezelőtt benyújtott, szinte szövegszerűen, tartalmában ugyanilyen törvényjavaslatot, mint amit most tárgyalunk, egy évvel ezelőtt a Fidesz-frakció és a kormány még csak napirendre sem engedte. El kellett telni egy évnek ahhoz, hogy rájöjjenek, hogy ez komoly gondot okoz. Akkor mi még csak a magyar kis- és középvállalkozásoktól érkező jelzések alapján szeretnénk volna a parlamentben elérni azt, hogy legalább ne szúrjunk ki nagyon-nagyon sok honfitársunkkal, azóta viszont kiderült - és erre szeretnék választ kapni -, hogy ezen kötelezettség szerintünk a jelenleg hatályos jogszabálysöveg szerint az állam által meglévő tartozásokra is ki kell hogy terjedjen. Tehát, hogy egyszerűen és magyarul fogalmazzunk: az nem válasz, amit ma a parlamentben Rétvári államtitkár úr mondott, hogy például a KLIK, ha minden igaz, tízezret meghaladó számú, ilyen tartozása után nem fizetett még a magyar állam ilyen büntetést, merthogy senki nem akarta érvényesíteni, senki nem jelezte ennek az igényét. A jelenlegi módosítás pont arról szól, hogy nincs is olyan opció, hogy kérni kelljen ennek az érvényesítését, hiszen a törvény erejénél fogva ezt a 40 eurót büntetésként mindenkinek be kéne fizetni. Erre szeretnék egyszer egy választ kapni, hogy hogyan fordulhat elő, hogy maga a magyar állam sem hajtotta végre ezt a törvényt az elmúlt években, ha jól értjük.

A másik: ez nem ilyen egyszerű, szintén, mert attól, hogy a hitelező nem érvényesítette, mondjuk, a KLIK-en ezeket a 40 eurókat, elvileg a NAV-nál neki ezen 40 eurós tételek után - mint a törvény által kötelezetően behajtandó összeg után - az adót meg kellett volna fizetnie. Tehát szeretnénk kérdezni, hogy ez a dolog itt hogy áll össze, és mi történt az elmúlt években. Ez a törvény hatályban van most már, nem is tudom, másfél-két éve, és másfél-két éve minden egyes lejárt tartozású számla után 40 eurót be kellett volna vasalni, ki kellett volna fizetni, és egyébként annak, aki számára ez az összeg megérkezett, elvileg adózni kellett volna utána, ha jól értjük.

A kormánypártok azért kérték ma a négyötödös támogatást, hogy az ellenzék is járuljon hozzá, merthogy március 31-ével minden cégnek nyilatkoznia kell ebben az ügyben, és nem mindegy, hogy ez a törvény hatályba lép-e addig, nem mindegy, hogy ismét kis- és középvállalkozók ezreinek vagy tízezeinek az a fenyegetettsége megmarad-e, hogy a be nem fizetett 40 eurók után esetleg büntetést vagy vizsgálatot kapnak. Mi magunk ezért szavaztuk meg a négyötödös hárszabálytól való eltérést, és ezért fogjuk támogatni a törvényjavaslatot is. De még egyszer mondom, szerintünk nonszensz, hogy egy éve a parlament előtt volt ez az ügy, és már megint csak azért, mert egy ellenzéki párt, no pláne az MSZP képviselője terjesztette be, úgy söpörték le az asztalról, ahogy van, és leginkább az a konkrét kérdésem van újra államtitkár úrhoz: az elmúlt években ez hogy volt? Hogy volt ez a törvény végrehajtva? Hogyhogy nem fizetett senki egy fillért sem ezek szerint, amíg ez a törvény hatályban volt? És hogyhogy nem fizetett a magyar állam sem? És hogyan mondhatja azt ma Rétvári Bence a parlamentben, és írta is le előtte - hiszen ma sem azt mondta, hogy nem kellett volna fizetnie a KLIK-nek, hanem cinikusan annyit mondott -, hogy egyetlen hitelező sem kérte? De maga a törvény arról szól a mai napig, amíg ezt nem módosítjuk, hogy nem kell kérnie, hanem a törvény szerint ezt a 40 eurót ki kellett volna fizetni. Tudják-e egyáltalán, hogy mekkora összegről beszélünk? Egyébként azoknak, akiknek ezek után elvileg adózniuk kéne, a kárával mi lesz? Vagy egyáltalán mi lesz az ő sorsuk, legalábbis az elmúlt időszak vonatkozásában?

Egy összefüggés biztosan van az 1. és a 2. napirendi pont között. Az 1. napirendi pont egy előző kapkodásuknak és végig nem gondolt jogalkotásuknak az ismét hárszabálytól való eltéréssel, utolsó pillanatban való módosítása, azért - és azért kérik

ezt önök -, hogy ne okozzanak nagyobb kárt a magyar cégeknek, mint amit eddig tettek. Értjük, ezt így az utolsó pillanatban nyilván lehet támogatni, mert ez fontos. Míg a másik napirendi pontnál egy nap alatt akarnak elfogadni majd mindjárt egy olyan, akár nemzetgazdasági szempontból is az önök tervei szerint fontos törvényt, amiről fogalma nincs ma senkinek, hogy pontosan mi van benne, és milyen hatással lesz az ingatlanpiacra, milyen hatással lesz az emberek mindennapi életére. Lehet, hogy majd megint itt ülünk, sőt majdnem biztos, hogy itt fogunk ülni TAB-ülésein egy hónap múlva, fél év múlva, egy év múlva, és ismét az utolsó pillanatban fogunk majd módosítani szabályokon, hogy legalább nagyobb kárt ne okozzanak, mint amennyi hasznot hoztak. Mi ezt rendkívül rossznak tartjuk, és minden egyes alkalommal szeretnénk világossá tenni, hogy ennek így nincs értelme - annak sem, hogy most házszabálytól eltéréssel kell megint megmenteni néhány vállalkozást az önök hibája miatt, és annak sem, ami másik napirendi pontnál van, hogy most éppen egy ilyenre készülnek újra.

A kérdésem kizárólag arra vonatkozott - a többi vélemény volt, és nyilván többet nem kívánok szólni -, hogy akkor eddig miért nem volt ez a törvény végrehajtva, mi lesz ennek a következménye, és mekkora összegről beszélünk itt, mondjuk akár csak az állam tartozásai tekintetében. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e további hozzászólás? *(Nincs jelentkező.)* Ha nincs, akkor megadom a szót a kormány képviselőjének válaszára.

DR. VÖLNER PÁL államtitkár (Igazságügyi Minisztérium): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Harangozó képviselőtársunk kérdésére válaszolva: a Ptk. és a Ptké. korábbi értelmezése is módot nyújtott arra, hogy a mostani törvényszöveghez hasonló módon járjanak el a felek.

Ez a mostani szabályozás egyértelművé teszi a helyzetet, tehát hogy a könyvelők, könyvvizsgálók számviteli törvénnyel való érintkezése se okozzon ellentmondást a magyar jogrendszeren belül. Tehát most egyértelműen kivesszük a Ptk.-ból, a Ptké.-ből is, és ez a néhány paragrafus egyértelműen rögzíti, gyakorlatilag egy szubjektív elemről van szó, ahol a felek eltérhetnek attól a törvényi szabályozástól, ami az irányelvben kialakításra került. Ez azt jelenti, hogy a mérlegben nem kell majd feltüntetniük, ugyanúgy, ahogy késedelmikamat-követelést sem kell feltüntetni, és gyakorlatilag egy kimentési lehetőség is egyértelműen belefogalmazódott a törvénybe. Remélhetőleg ezzel egyértelművé válik a helyzet, de azok a múltra vetített úgymond tévedések, amelyeket feltételez a képviselő úr, nem álltak fenn korábban sem; most ezzel a szabályozással csak egy egyértelmű helyzetet állítunk elő. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Vas Imre képviselő úr kíván szólni.

DR. VAS IMRE (Fidesz) előterjesztő: Zárásként: az nem igaz egyébként, hogy a kormánypártok nem tettek semmit, mert 2015-ben, tehát a tavalyi évben a Ptké.-t úgy módosítottuk, addig értelmezhető volt úgy, hogy ez objektív jár ugyanúgy egyébként, mint a kamat, de a 2015. évi LXXI. törvény 26. §-ával a Ptké.-be beépítettük azt, hogy a kötelezett, illetve a szerződő hatóság a behajtási költségátalány megfizetésére nem köteles, ha erre irányuló igény érvényesítése során a késedelmét kimenti. Tehát sokkal inkább a kötbérhez, illetve a kártérítéshez tettük hasonlónak. *(Dr. Selmeczi Gabriella megérkezik.)*

A problémát részben egyébként az okozta, hogy elsősorban a könyvelők és adóhatósági emberek a Ptk.-t még elolvasták, de a Ptké.-t már sokkal kevésbé, ezért tartjuk célszerűnek, hogy egy törvénybe kerül a szabály. Szerintem egyébként jól volt

átültetve; kétségtelenül módosítani kellett abban a tekintetben, hogy rögzítsük, hogy van kimentési ok, ez a szabály egyértelműbbé teszi azt, hogy hogyan kell alkalmazni a törvényjavaslatot.

Köszönöm mindazon képviselőknek, akik a hárszabálytól való eltérést támogatták.

ELNÖK: Köszönöm. Mielőtt megadom a szót Harangozó Tamásnak, még egyszer megszólítom a kormány képviselőjét, hogy a rend kedvéért szíveskedjék nyilatkozni, hogy az előttünk fekvő két módosító indítványt támogatja-e.

DR. VÖLNER PÁL államtitkár (Igazságügyi Minisztérium): Köszönöm szépen. Támogatjuk a módosító indítványokat.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Harangozó Tamás képviselő úré a szó.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm szépen. Nagyon röviden: államtitkár úr, ön azt mondta most a végén, hogy azért lesz egyértelmű ez a szabályozás, mert belekerül, hogy „kérelmére” kell majd innentől kezdve ezt a költségátalányt felszámolni, ha jól értettem, tehát ez kerül most bele, hogy az adós „kérelmére”.

Erről beszélek, hogy eddig ez nem volt benne, államtitkár úr. Eddig az volt a törvényben, hogy mindenféle kérelem nélkül ezt a büntetést ki kell fizetni. Ezért még egyszer nagy tisztelettel kérdezem, hogy eddig mi történt azonkívül, hogy a könyvelők ide-oda írogatták az összegeket. Tehát az állam az elmúlt másfél-két évben ebben az ügyben mit csinált? Vagy ha tényleg semmi értelme nincs annak, amit most csinálunk, akkor meg minek kell módosítani, ha ez ennyire rendben volt? Szerintünk egyáltalán nem volt rendben, most válik teljesen világossá, hogy a fél kérelméhez köti ezt a kérdést, és eddig nem úgy volt. Szerintem csak megerősítette azt, amit kérdeztem. Köszönöm.

ELNÖK: Völner államtitkár úr kíván válaszolni.

DR. VÖLNER PÁL államtitkár (Igazságügyi Minisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr. A hitelező kérelmére kell ezt megfizetni, a képviselő úr nyilván véletlenül felcserélte, adóst említett, tehát ezt szeretném egyértelművé tenni.

A másik része az, hogy egyértelművé az válik, hogy a könyvében nem kell nyilvántartania ezt a fajta kötelezettséget.

Én a büntetést illetően vitatkoznék, mert ez egyfajta kártérítési elem lehetne, tulajdonképpen ahhoz rokonítható, hiszen azokat a költségeket kell megtéríteni a hitelező részére, amik felmerülhetnek egy-egy ilyen követelés érvényesítése során, ezért is hívják behajtási költségátalánynak. Tehát ugyanúgy egy késedelmi kamat sem büntetés ilyen értelemben, hanem egy késedelmet kompenzáló elem - ez inkább ehhez rokonítható. Csak ennyiben szerettem volna pontosítani. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ha szabad annyit hozzátennem Harangozó képviselő úrnak, az egész jogintézmény egyfajta kártérítési átalányként funkcionál a jogalkotó szándéka szerint, a kártérítést meg kell fizetni, ha kéri természetesen, tehát automatikusan, hivatalból, ex officio soha nem fizet senki kártérítést. Köszönöm szépen.

Most, ha más nem kíván hozzászólni, szavaznunk kell a háttéranyagban szereplő képviselői módosító javaslatról. Aki elfogadja Vigh László képviselőtársunk

módosítóját, kérem, most szavazzon igennel! A kormány és az előterjesztők támogatják. *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy 33 igen szavazattal, nem szavazat és tartózkodás nélkül, egyhangúlag elfogadtuk.

Most pedig azt javaslom, hogy az összegző jelentésről és az összegző módosító javaslatról szavazzunk. A kormány és az előterjesztő támogatja. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy 33 igen szavazattal, nem szavazat és tartózkodás nélkül, egyhangúlag elfogadtuk.

Bizottsági előadónak Vas Imre képviselőtársunkat javaslom. Kézfelemeléssel szavazzunk erről! Ki az, aki egyetért? *(Szavazás.)* Köszönöm szépen.

A nemzeti otthonteremtési közösségekről szóló T/9660. számú törvényjavaslat részletes vitája (Részletes vita)

Rátérünk a 2. napirendi pontra, a nemzeti otthonteremtési közösségekről szóló T/9660. számú törvényjavaslatra.

Az összevont vitára az Országgyűlés holnapi ülésnapján 1. napirendi pontként kerül majd sor.

Az előterjesztő képviseletében köszöntöm dr. Biró Marcell államtitkár urat és a helyettes államtitkár urat.

Tájékoztatom a bizottságot arról, hogy két képviselői módosító javaslat érkezett, mindkettőt Z. Kárpát Dániel jobbkios képviselőtársunk nyújtotta be, T/9660/2. és 3. számok alatt, továbbá a TAB saját módosító javaslatot is elkészített.

Szeretném kérdezni először az előterjesztő képviselőit, hogy a két képviselői és a TAB által előterjesztett módosító javaslattal kapcsolatban mi az álláspontjuk.

DR. BIRÓ MARCELL államtitkár (Miniszterelnöki Kabinetiroda): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! A két egyéni képviselői indítvánnyal kapcsolatban a kormány álláspontja az, hogy azokat nem támogatja. Szívesen állok rendelkezésre annak megmagyarázására vagy indokolására, hogy a kormány ezt a kettőt miért nem támogatja. Illetőleg a TAB módosítójával kapcsolatban: a szövege támogatható egy kiegészítéssel, és ha elnök úr engedélyt ad, abban az esetben élnék azzal a lehetőséggel, hogy ezt a kiegészítést megtegyem annak érdekében, hogy arról döntés születhessék.

ELNÖK: Igen, kérem, tegye meg.

DR. BIRÓ MARCELL államtitkár (Miniszterelnöki Kabinetiroda): Köszönöm szépen. A TAB módosítója alapvetően jogtechnikai módosításokat tartalmaz, és ennek keretében kerültek a módosuló rendelkezések is módosításra oly módon, hogy a törvényjavaslat mellékletét képezik.

Ugyanakkor az eredeti törvényjavaslat, amely benyújtásra került, módosította a lakás-takarékpénztárakról szóló 1996. évi CXIII. törvény 8. § (1) bekezdését oly módon, hogy egy g) ponttal egészítette ki, amely lehetővé tette azt, hogy a lakás-takarékpénztári megtakarításokat a létrejövő nemzeti otthonteremtési közösségekben is fel lehessen használni.

Erre tekintettel a kormány azt javasolja, hogy a módosító indítvány kiegészítésre kerülően tartalmazza a lakás-takarékpénztárakról szóló törvény 8. §(1) bekezdésének g) ponttal történő kiegészítését oly módon, hogy e törvény alkalmazásával lakáscélú felhasználásnak minősül a nemzeti otthonteremtési közösségekről szóló törvény szerinti, a tag által a közösségbe teljesítendő befizetés. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tehát az a javaslata az előterjesztőnek, hogy a TAB kormánypárti tagjai által előterjesztett javaslatban az 50. § ne maradjon el, hanem maradjon benne a törvényjavaslatban. Ugye, jól értjük? *(Dr. Biró Marcell bólint.)* Köszönöm szépen.

Akkor most megnyitom a vitát, és szavazni majd később fogunk a módosítókról. Köszönöm szépen. *(Jelzésre:)* Tessék parancsolni, Harangozó... Nem, Szilágyi György képviselő úr az első.

Hozzászólások és határozathozatalok

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Először is egy költői kérdésem lenne. Amikor a NAV-törvényt tárgyaltuk, akkor is fölvettem ezt a kérdést, és akkor kiderült, hogy talán Répássy képviselő úr volt az egyetlen, aki valamennyire elolvasta akkor a NAV-törvényt, mégis szavaztunk. Ugyanez lenne a kérdésem: önök közül vajon ki olvasta el ezt a törvényt, hogy erről szavazni fogunk most itt jelen pillanatban? *(Jelzésre:)* Elnök úr, nagyon jó. Nekünk is két munkatársunk a jogi osztályról elolvasta teljesen, de azért az idő rövideje miatt nem biztos, hogy minden egyes paragrafust és a minden egyes paragrafusban elrejtett dolgokat megtalálták, amit önök lerakta ide az asztalra.

A kérdéseim arra irányulnának - kezdjük rögtön az elején -, hogy számos témában kap felhatalmazást a kormány ebben a törvénytervezetben rendeletalkotásra, igen lényeges kérdésekben is, és nem tudjuk az én véleményem szerint, hogy miről is szavazunk például most, ebben a pillanatban, hiszen a megelőlegezési eljárás, a megszűnési szabályok, a működési és gazdálkodási feltételek, ezek mind-mind a későbbiek folyamán lesznek csak valószínűleg elérhetőek. Akkor fölmerül az a kérdés, hogy a mostani törvény alapján mi történik akkor, ha a vételt valaki részben banki hiteltől szeretné fedezni, hiszen ebben a törvényben az szerepel, hogy első ranghelyen a tagközösséget illeti meg a megelőlegezett vételi összeg tekintetében a jelzálog-jogosultság. Melyik bank lesz az, amelyik hitelt ad úgy, hogy nem ő van az első helyen, hanem akár második helyen vagy bárhol máshol kerül feltüntetésre a jelzálogjog?

Aztán utána, ahogy olvassa az ember a törvényt, vannak benne nagyon érdekes szavak, kifejezések, amikkel találkozhattunk az elmúlt időszakban. Van egy olyan például, hogy majd a tagok befizetését egyéni számlán fogják vezetni. Gondolkoztam, hogy hol is találkozhattam ezzel nem is olyan régen, hogy egyéni számla, és aztán rájöttem, hogy a magánnyugdíjpénztáraknál, amikor önök azt ígérték, hogy aki átjön az állami nyugdíjpénztárba, azoknak egyéni számlavezetés lesz, pontosan tudni fogják, hogy mennyi pénzüik van. Eltelt azóta, ha jól számolom, most már 4-5 év, és nem hiszem, hogy bárki is találkozott egyéni számlával. Ez valahogy így visszacseng erről a részről.

Aztán utána találunk olyan kifejezést vagy olyan fogalmat, mint hogy megbízható szervező. Elkezdtem gondolkodni, hogy hol is találkozhattam ezzel a megbízható szervező megfogalmazással, és rájöttem, hogy a szerencsejáték-törvénynél; a megbízható szerencsejáték-szervező - ez volt pontosan meghatározva. A megbízható szerencsejáték-szervezőket meg is tudjuk nevezni, Andy Vajnának és Szima Gábornak hívják őket. Ők a megbízható szerencsejáték-szervezők. Most jön a megbízható lakásszervező - nevezzük, mondjuk, így -, de aztán érdekes, mert ha elkezdjük olvasni, hogy hogy is fog a gyakorlatban működni ez az egész rendszer, akkor rájöhetünk, hogy van köze a szerencsejátékhoz, lehet köze, hiszen amikor a tagok befizetik a pénzüket, eljutnak egy bizonyos szintig, akkor utána a törvény szerint licittel vagy sorsolással az egyik tagnak érvényesíthetik azt, hogy ő éppen lakást szerezzen. Ez egy kicsit úgy néz ki így első olvasatra - még egyszer hangsúlyozom, hogy ezt a 36 oldalt, nem tudom, önök közül hányan olvasták el -, mintha egy államilag támogatott

piramisjátékról lenne szó. Tudjuk, hogy a piramisjátékoknak általában mi az ismertetőjele: az az ismertetőjele, hogy be szoktak dőlni; az az ismertetőjele, hogy általában egyes emberek jól járnak ezekkel a piramisjátékokkal, akik meg később csatlakoznak hozzá, általában elveszítik a pénzüket. Ezt támasztja alá egyébként, hogy itt lehet valami gond, hogy önök nem hajlandóak ebben a törvényben garanciát vállalni, hiszen azt mondják ezekre a befizetésekre - idézem pontosan -: „rögzíteni kell a lakásvásárló nyilatkozatát arról, hogy tudomásul veszi, hogy a közösségbe történő befizetéseire az OBA kártalanítási kötelezettsége nem terjed ki”. Önök ezt mondják, és szeretném, ha indokolnák, hogy miért nem támogatják a Jobbik Magyarországért Mozgalom módosító javaslatát, ami viszont azt mondaná ki, hogy dehogynem, legyen valamilyen garancia arra, hogy ha itt valaki befizeti a pénzt, akkor nem fogja elveszíteni. Legyen garancia rá, mert az elmúlt időszakban jó pár olyan befizetés volt, ahol a magyar állampolgárok elveszítették a befizetett pénzüket, és volt jó pár olyan eset, amikor önök ezeket az embereket otthagyták pénz nélkül, és nem érdekelte önöket az, hogy adott esetben lehet, hogy egy élet munkája veszett kárba náluk. Tehát mi azt a módosítást kívánjuk és nyújtottuk be, hogy egy erre a célra kialakított alap kártalanítási kötelezettsége terjedjen ki. Nem értjük, hogy ez miért nem jó. Nagyon szépen megköszönöm, ha majd indokolja, hogy miért nem jó a Jobbiknak ez a javaslata.

A másik módosító javaslatunk arról szól - mivel nem tartjuk támogathatónak eleve a törvényjavaslat 33. § (2) bekezdésének b)-c) pontját, tehát mi azt kivennénk -, hogy azt mondanánk, hogy „állami támogatásra az a tag jogosult, aki Magyarország területén lakóhellyel rendelkező magyar állampolgár”. Nem tudjuk és nem tartjuk támogathatónak azt a javaslatot, miszerint a nem magyar állampolgár is részesülhet abban az állami támogatásban, amelyet a magyar állam folyósít a magyar családok otthoneremtési nehézségeinek leküzdése céljából. Tehát ha a magyar államnak az a célja, hogy a magyar családokat segítse, akkor nem értjük, hogy mondjuk, ezt a módosító javaslatot, amit a Jobbik Magyarországért Mozgalom nevében Z. Kárpát Dániel képviselőtársam nyújtott be, miért nem lehet támogatni. Tehát azt szeretnénk kérni, hogy ezekre kapjunk válaszokat.

Még egyetlenegy dolgot szeretnék itt felvetni. A szervezők általában gazdasági társaságok lesznek. Az a gazdasági társaság lesz a szervező, amely az irányításra igazgatóságot hoz létre, ennek tagjai pedig díjazásban fognak részesülni. Megint egy újabb kifizetőhely? Mi a célja? Mi a célja annak, hogy ezt a 36 oldalt hirtelen behozták ide, egy nap alatt végig kívánják verni mindenkin? Biztosan nem most készítették el délelőtt, hogy nem lehetett volna esetleg erről már előtte egyeztetéseket folytatni.

Mi úgy érezzük, hogy egyáltalán nem biztosított jelen pillanatban az a cél, amit önök egyébként meghatároznak, az a cél, amit önök leírnak ennek a törvényjavaslatnak az indoklásában. Erős fenntartásaink vannak ezzel kapcsolatban. Garanciát nem nagyon látunk, és nem is szeretnénk elvileg, hogy úgy nézzen ki az egész, mint egy államilag támogatott piramisjáték, amelynek a kárvallottjai majd ismét azok a magyar emberek lesznek, akik lakásra vagy otthoneremtésre szeretnék fordítani a megtakarított pénzüket. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Fodor Gábor képviselő úr következik.

FODOR GÁBOR (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Azzal szeretném kezdeni, hogy igazából az államtitkár úrtól szeretném megkérdezni magam is azt, amit részben, ha jól értettem, Szilágyi képviselő úr is fölvetett, hogy miért ez a sietség ezzel a javaslattal kapcsolatban. Hiszen nemcsak hogy a parlament elé kerül extrém gyorsasággal, anélkül hogy kellő alaposséggal ezt át lehetne tanulmányozni, hanem a nyilvánosság sem ismeri azt a hátteret, ami kellene egy ilyen javaslatnál ahhoz, hogy

kellő mélységben tudjunk véleményt mondani róla. Hiszen nem ismerünk háttér tanulmányokat, nem ismerünk számításokat, nem tudjuk, hogy egyébként milyen hatással lesz a piacra, a gazdaságra egy ilyen létrehozandó új struktúra.

Már tudjuk, az elhíresült CSOK-nál sem voltak meg ezek a szükséges háttér tanulmányok, háttérszámítások, és azért elég komoly vita van a sajtóban és a szakirodalomban is azzal kapcsolatban, hogy vajon milyen hatása lesz annak is a gazdaságra. Az újabb javaslattal kapcsolatban ugyancsak felmerül ez a kritika.

Tehát az első kérdés az, hogy miért kell ezt ilyen hihetetlen sebességgel idehozni a parlament elé úgy, hogy nem tudjuk, hogy egyébként a magyar gazdaságra milyen hatása lesz.

Másfelől szeretném elmondani, természetesen a liberális meggyőződéselem is mondatja azt velem, hogy az ember a sötétben tapogatózik, de azért monopóliumgyanúnak tűnik ez az egész, és természetesen minden monopóliummal szemben szeretnénk fellépni, és nagyon határozottan fellépni, ahogy annak idején felléptünk a tankönyvpiacnál a monopóliumok létrehozásával szemben, a trafikügyben, a közműszolgáltatóknál is, és itt is ugyanúgy. Tehát ez a gyanú ennél a javaslatnál teljes egészében felmerül, hogy itt tulajdonképpen egy bújtatott államosításról van szó, egy újabb monopólium jön létre, csak most a lakás piacon.

Nem lehet elfelejteni azt, hogy azért a lakás piacon jelen pillanatban is léteznek szervezetek. Van egy létező struktúra, és az államtitkár úrtól ezt is szeretném megkérdezni, tegye meg, hogy erre is válaszol nekem, hogy miért nem a létező lakásszövetkezetekbe, miért nem a létező lakásépítési támogatási rendszerbe próbál a kormány több támogatást beletenni vagy átalakítani azt. Egyébként megjegyzem: sokkal olcsóbb lenne, sokkal egyszerűbb lenne ebből kiindulni, mert ez egy létező, működő szisztéma, mint most teljes egészében egy újat létrehozni.

Hozzátenném persze - és ez is egy fontos politikai szempont -, hogy tudjuk, a sajtóhírekből értesülünk azokról a fontos gazdasági lépésekről az elmúlt hónapokban, hogy kormányközeli vállalkozók az építőiparba hogyan vásárolják be magukat, hogyan alakítanak ki olyan tulajdoni struktúrákat, amelyek minimum gyanússá teszik az ilyen törekvéseket, hogy vajon amikor az építőiparnak a felpörgetése történik, az egyébként abból származó, igen jelentős haszon hova fog érkezni.

Tehát amikor az ember azt látja, hogy háttér tanulmányok, háttérszámítások nélkül, óriási sietséggel, a létező rendszert félretéve, monopóliumgyanúsan létrehoznak egy ilyen szisztémát, és közben a gazdasági szereplők pedig azon háttérfigurák lesznek, akik a kormánypártokhoz köthetők, több mint gyanús az egész történet.

Tehát mi a magunk részéről ezt a sietséget, ezt a kapkodást jelen formájában - ha az államtitkár úr nem tud nekünk erre meggyőző választ adni - nem tudjuk támogatni. Nem tudjuk támogatni, mert ez szembemegy a piac szabályaival, szembemegy a tisztességes verseny szabályaival, és nem utolsósorban létrehoz egy olyan szürke-, sőt, már úgy tetszik, feketegazdaság-területet Magyarországon, ami elfogadhatatlan. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkövetem Harangozó képviselő urat, mert a gép által közölt sorrendben adtam meg a szót, holott a bizottságban - a házszabályban le nem írt módon - az a gyakorlat alakult ki korábban, hogy ilyenkor először a legnagyobb ellenzéki frakciónak kellett volna szót adnom, de a gyakorlatlanságomnak tudják be, hogy a gépi sorrendet követtem. Harangozó Tamás, utána Lukács László György, majd Hadházy Sándor következik.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Az első kérdésünk mindenféleképpen az - és itt az elején szeretném rögzíteni, hogy mi ennek a törvénynek a megszavazásában semmilyen módon nem veszünk részt; hogy önök igen, lelkük rajta -, hogy mitől félnek, kérdezem az asztalnál ülő urakat. Tehát mi az indoka annak, hogy ezt a törvényt kevesebb mint egy nap alatt kívánják áterőltetni a parlamenten? De lefordíthatom úgy is, hogy mi az indoka annak, hogy önök megkerülik vagy egyszerűen megint bábszínházat játszanak a magyar Országgyűléssel. Mert ha azt mondja a szemben ülő képviselőtársaim közül bármelyikük, hogy pontosan tisztában van azzal, hogy egyáltalán mi ez a konstrukció, akkor emelem kalapomat, de szerintem fogalmuk sincs róla önöknek sem.

Ez a törvényjavaslat néhány órája lett benyújtva, ötven paragrafus, egy teljesen új konstrukció, most kezd ocsúdni egyébként az egész ország azzal kapcsolatban, hogy pontosan mi van benne, de majd erre ki fogok térni, mert egy picit úgy tűnik, hogy a dolgok veleje környékére sikerült érniük nekünk is néhány óra alatt, már ami a valódi hátsó szándékot jelenti ebben az ügyben.

De azért azt még egyszer szeretném az asztalra tenni, hogy e tárgyalási mód kapcsán elvileg a tisztességes kormánypárti képviselőknek kellene feltenni maguknak a kérdést, hogy mi az indoka annak, hogy egy nap alatt úgy tolják át a parlamenten ezt a törvényjavaslatot, hogy még a kormánypárti képviselőknek sincs lehetőségük arra, hogy érdemben tájékozódjanak, hogy egyébként ez egy jó javaslat-e vagy nem, módosításra szorul-e vagy nem, akarják-e ehhez adni a nevüket vagy nem. Nyilvánvalóan elsősorban a többségben ülő képviselőknek veszik el azt a jogát, hogy ezen esetleg változtassanak. Ezt csak azért teszem az asztalra, mert azért az már egy színvonal, amikor a saját többségi frakciójától is tart a kormány, nehogy kiderüljön, hogy miről van szó. De ettől függetlenül nyilvánvalóan az lesz a dolog vége, hogy előbb-utóbb ide vissza fog ez kerülni.

Akkor nézzük, mi van ebben a javaslatban, bár szerettem volna, nagyon megtisztelt volna minket a minisztérium, ha egy ilyen, egy nap alatt elfogadandó törvénynél első körben összefoglalják néhány percben, hogy miről szól ez a javaslat, mert ez kimaradt; úgy beszélgetünk erről, mintha bárki tudná, hogy pontosan mi is van a törvényben, de nyilván ezt még utólag pótolhatják.

Az látszik, hogy ez egy államilag támogatott, államilag szervezett, a parlament által megerősített, hívhatjuk egyébként úgy is, ahogy az előbb elhangzott, leginkább piramisjátékra emlékeztető fogyasztói közösség lesz - ez benne van a törvényben is. A fogyasztói közösség azért érdekes, mert az önök kormánya és az önök parlamentje volt az, amelyik 2012-ben megtiltotta, illetve egy moratóriumot vezetett be a fogyasztói közösség korlátozása érdekében, és 2014-től pedig véglegesen megtiltotta további fogyasztói közösségek létrehozását, mondván, hogy ezek döntő többsége bizony, bizony az egyszerű, jóhiszemű és szegény emberek kihasználására szakosodik, és nem lehet a visszaélést máshogy megszüntetni, mint hogy a törvény erejénél fogva a fogyasztói közösségeket a magyar jogrendszerből egyszerűen kiveszik.

A 2013 végén önök által benyújtott törvényjavaslat indokolásában a következő szerepel: „A fogyasztóvédelmi törvény 2012-től 2014. január 1-jéig moratóriumot rendelt el a fogyasztói csoportok létrehozására vonatkozóan. A moratórium célja az volt, hogy a jogalkotó - az újabb fogyasztói csoportok szervezésére irányuló tilalom ideje alatt - a konstrukció mellett megjelenő állami kontroll tapasztalatai alapján eldöntse, hogy engedi a fogyasztói csoportok szervezésére irányuló tevékenység szabad gyakorlását, vagy megtiltja azt. A tilalom megtartásának ellenőrzésére hatáskörrel rendelkező fogyasztóvédelmi hatóság által lefolytatott vizsgálat tapasztalatai azt mutatják, hogy a konstrukciót működtető vállalkozások gyakorlata a növekvő állami és társadalmi figyelem ellenére sem változott pozitív irányba, továbbra is jellemzően a

legkiszolgáltatottabb fogyasztói rétegek megtévesztésével szervezik tevékenységüket. A módosítás ezért a moratórium lejártát követően is fenntartja a fogyasztói csoport létrehozására irányuló tilalmat.” Ezt a törvényt önök fogadták el néhány évvel ezelőtt.

Ehhez képest - ahogy már említették is - kétféle szervező lehetséges, az egyszerű szervező és a megbízható szervező. Megbízható szervező az lehet, aki az engedély kiadását követő két évben - *(Dr. Rubovszky György dr. Vejkey Imrével konzultál. - Néhány másodperc szünet.)* bocsánat, keresem pontosan, egy picit zavar, hogy jobban hallok a kollégám hangját itt mellettem, mint a sajátomat - legalább ezer lakóingatlan adásvételében közreműködik, és a hatóságtól kapott engedély kiadását követő két évben a hatóság felé történő adatszolgáltatás szabályainak eleget tett. Ez a jövőre vonatkozik.

Nézzük, hogy mi a valóság, és itt fogom mondani, hogy nagyjából mit látunk. A B lehetőség: ha a cégnyilvántartásba már bejegyzett, zártkörűen működő részvénytársaság kíván szervezőként tovább működni, a hatóság akkor ismeri el, „ha a zártkörűen működő részvénytársaság a szervezőként való elismerésre irányuló engedélykérelem benyújtását megelőzően legalább ezer lakóingatlan építésében, illetve értékesítésében részt vett, és a zártkörűen működő részvénytársaság a szervezőként való elismerésre irányuló engedélykérelem benyújtását megelőzően legalább két éve folyamatosan teljesítette a fogyasztói csoportokról szóló jogszabályban előírt adatszolgáltatási kötelezettségeit”.

Hölgyeim és uraim, az önök nyilvántartása szerint, a Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság nyilvántartása szerint hét, azaz hét darab cég, amelyik egyáltalán fogyasztói csoportként 2012 óta működhet. Ezek közül olyan cég, amelyik legalább ezer lakást értékesített, és az egyéb feltételeknek, az önök által a törvényben leírt feltételeknek megfelel, nem fogják elhinni, egy, azaz egy cég, illetve kettő, de miután a tulajdonosi köre ugyanaz, ezért legalábbis, amit mi látunk, abból az jön ki, hogy a Carion nevezetű cég és a Poligrupo Hungária Zrt. az a cég, ami közös tulajdoncsoporttal rendelkezve megfelel ennek a törvényi kiírásnak. Tehát ismét megtaláltuk egyébként - ahogy már az előbb említették - azt az Andy Vajnákat vagy éppen bárki mást, akiről a törvényjavaslat szól. Egyébként Nyéki Zoltánnak hívják, és azért érdekes ez, mert Nyéki Zoltán 2001-ben szó szerint elmondta ennek a törvényjavaslatnak minden fontos, lényeges részét és indokát. A Poligrupo Kft. ügyvezető igazgatójaként 2001-ben elmondta, hogy így kell ezt csinálni, idézek egy-két dolgot a részletekből: a klubtagok fix, általában 10-15 éves időtávra és a megvásárolni kívánt termék értékesítésére szerződnek, majd a kalkulált vételár időarányos részét általában 100-250 fős csoport közös kasszájába fizetik, satöbbi, satöbbi. Tehát minden lényeges elemet tekintve, amit ebben a törvényben látunk, ez az ember 2001-ben és 2004-ben nagy nyilvánosság előtt már elmondta, hogy ennek kell majd történnie.

A cégnyilvántartás nyilvános, tehát nem akarom felsorolni a boldog tulajdonosok teljes körét; ha cinikus akarnék lenni, akkor érdemes lenne összevetni a lakcímnnyilvántartással, hogy esetleg a Pasa Park környékén melyikük lakik, ha már Rogán Antal nyújtotta be. Ez is megér egy misét, tehát valaki azt is megindokolhatná, hogy miért a kommunikációért felelős miniszter nyújt be egy ilyen javaslatot, ami lakásépítésről, lakástámogatásról, egyébként valamilyen szempontból akár még szociális kérdéssről is szól, miért nem az EMMI vagy miért nem az NGM; talán azért, amit az előbb elmondtam.

Nagyon úgy néz ki néhány óra olvasás után, hölgyek, urak, hogy ez már megint egy névre, címre, befutóra megírt törvényjavaslat, és így már érthető, hogy miért akarják önök egy nap alatt áterőszakolni a parlamenten.

Ami viszont nem világos - ebből a törvényjavaslatból, még egyszer mondom, a fogyasztói közösség elvileg lehetne jó is, eddig Magyarországon szinte csak a

piramisjátékos variáció jött ki belőle -, ennek csak a csúcsát ismerjük, ennek a cégnek a tulajdonosi hátterét, és azt, hogy önök azzal akarnak bizalmat kelteni a befektetőkben vagy az oda befizetni kívánó emberekben, hogy Matolcsy György és az ő Magyar Nemzeti Bankja fogja irtum-burgum módon, tényleg nagyon szigorúan ellenőrizni, hogy aztán ott minden rendben legyen. Ez az az MNB és ez az a Matolcsy György, aki ugyanezekkel a hatáskörökkel rendelkezett, amikor a Quaestor-botrány kirobbant. Azokban a hónapokban, amikor elsíboltak onnan 220 milliárd forintot, és tettek tönkre több tízezer magyar családot, akkor ez a Matolcsy György fémjelezte ennek a Magyar Nemzeti Banknak a hatósági jogköreit, tehát a már lényegesen az új törvényünk hatálybalépése után pénzügyi felügyeletként is működő Magyar Nemzeti Bank az, ami önök szerint majd garanciát fog jelenteni a magyar polgároknak, hogy nyugodjanak meg, mert minden rendben lesz. Teszem hozzá, a következő kérdésem nekem is az lett volna, hogy ha semmilyen befektetési alap és biztosítás nem vonatkozik erre, akkor Matolcsy György nyilván jól csengő, garanciális néven túl miben bízhatnak még az emberek, ha a cég egyszer csak fogja magát és lelép az emberek pénzével. Hiszen nem az van, amit önök ígértek, hogy egy állami vagy államilag garantált programot fognak elindítani, hanem ebben a törvényben az van benne, hogy Matolcsy által kijelölt, ennek a törvénynek megfelelő magántársasághoz fog itt egyébként, ha még be is indul, és jól működik, akár megint százmilliárdos nagyságrendű pénz odakerülni.

Az valóban cinikus - és erre kérnék választ is -, hogy a hazánkban ideiglenes tartózkodási engedéllyel vagy Rogán-kötvénnyel tartózkodó emberek bevonása miatt olyan fontos ebbe a javaslatba - ha jól értjük, akkor ők is részt vehetnek ebben -, illetve az önök által állítólagosan soha az országba be nem engedhető menekültek és oltalmazottak is részt vehetnek ebben a programban. Ez hogyan adekvát a jelenlegi kommunikációjukkal és a következő időszak látható dolgaival?

Összegezve: az a helyzet, hölgyeim és uraim, hogy ami eddig, néhány óra alatt kiderült erről a törvényről, az az, hogy ha valami nagyon ráférne, akkor az az, hogy a magyar Országgyűlés most nagyon gyorsan behúzza a keziféket, adjon időt, hogy kiderüljön, hogy egyébként ez miről szól pontosan, hogy ha már - a kormány saját benyújtott irományából is kiderül - se hatástanulmány, se egyeztetés, semmi az égedata világon nem volt ezzel a törvénnyel kapcsolatban, akkor tán legyen. Egyébként olyan törvényjavaslatról beszélünk, amit Rogán Antal január vége felé bejelentett, hogy jönni fog, tehát különösen nem lehet érteni, miért kell egy nap alatt áterőltetni a parlamenten, és még a múlt héten megjelent Rogán-féle nyilatkozatokból is az derül ki, hogy a saját kalkulációjuk szerint is legközelebb szeptember környékén vagy az ős folyamán állhat fel ez a rendszer. Még egy dolog, ami miatt úgy tűnik, hogy nincs más vagy nem lehet más indoka annak, hogy itt át akarják erőszakolni egy nap alatt, mint az, hogy aki betérjeszti, pontosan tudja, hogy ebben több a disznóság, mint a jó dolog. Nem tudunk más épkezláb érvet erre a dologra.

Úgyhogy én szeretném, ha konkrétan megerősítenék vagy megcáfolnák azt, amit én most itt levezettem. Van-e más cég, amely fogyasztói csoportként működik, két éve legalább működik, ezer lakás eladásán túl van, és föl tudja mutatni a törvényi feltételeket az általunk az önök nyilvántartásából kimutatott hét cég közül a Carionon és a Poligrupon kívül? Én fejből nem sok mindent tudok erről a cégről, egy gyors „guglizással” annyi kiderült, hogy a Poligrupot 2006-ban 10 millió forintra büntették a fogyasztók megtévesztése miatt, hogy a fogyasztók becsapásával és megtévesztésével szerveztek be ahhoz a céghez ügyfeleket, és miután, ha jól emlékszem, talán a GVH kivizsgálta, világosan azt mondta - és ez egy lényeges elem -, hogy azért csapták be az embereket, mert úgy viselkedtek, úgy hirdettek, mintha ők hitelt, pénzügyi szolgáltatást, hitel típusú pénzügyi szolgáltatást adnának. Most fejből idézek, de meg is tudom mutatni önöknek: pont az volt a lényege a GVH megállapításának, hogy ne

keverjük már össze: ha az ember bemegy egy bankba, vesz fel hitelt, megveszi a lakást, beköltözik a lakásba, és utólag szépen fizeti a részleteket. Ez a dolog, amiről önök beszélnek, egy olyan fogyasztói közösség, ahol önök először fizettetnek az emberekkel, és a szerencsejátékrészre, tehát a sorsolásra vagy valamilyen más licitálásra bízzák azt a jövőben, hogy 10-15 év múlva jut csak hozzá a pénzéhez az ember, vagy egyébként a szerencsének köszönhetően korábban. Tehát óriási különbség van nyilván a hitel és e között; simán előfordulhat, hogy valaki ebbe beleszáll, végig fizeti, és csak 15 év múlva fog ebből bármi pénzt látni, és 15 év múlva lesz belőle lakás.

És az utolsó mondat: akkor ebben a törvényben hol van a garancia arra, hogy 3 vagy 4 év múlva nem pakolja össze a menedzsment ezt a néhány tíz- vagy százmilliárd forintot, és nem lép le vele úgy, mint a quaestoros dísztársaság, hol van abban a garancia, állami vagy bármilyen más garancia, hogy ha önök most beleugrasztják az embereket ebbe az ügybe, akkor nekik biztos, hogy nem lehet belőle olyan problémájuk ismét, megint tízezreknek vagy akár százazreknek, hogy az életük, a fedél a fejük fölött meg az életük megtakarítása megy rá erre? Semmilyen bizalom szerintem Magyarországon ma per pillanat, főleg a Quaestor-ügy után nem nagyon tud abban lenni, hogy állami garancia nélkül ez megtörténjen.

Úgyhogy, összegezve, azt gondoljuk, hogy szerintünk ezt a törvényt egy nap alatt - ez a mi magánvéleményünk - magában és a maga tisztességében bízó képviselő gombnyomással nem támogathatja, sőt, megmondom őszintén, se nemet, se igent nem lehet rá mondani, mert fogalmunk sincs, hogy konkrétan miről szól ez a törvény. Mi is szeretnénk, hogy jó legyen, de ebből a törvényjavaslatból ennyi idő alatt ennek egyelőre csak az ellenkezője látszik.

Én nagyon-nagyon szépen próbálnám kérni a kormánypárti képviselőtársaimat, hogy legalább most az egyszer fontolják meg, hogy ezt jelzik a saját kormányuknak, és megakadályozzák, hogy ez a törvényjavaslat ebben a formában egy nap alatt átmenjen, mert rengeteg kárt is okozhat, nem csak jót hozhat a magyar polgároknak. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Dr. Lukács László György képviselő úré a szó.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. A törvény átolvasásakor az első dolog, ami eszembe jutott, hasonló egyébként a Szocialista Párt álláspontjához, de sokkal egyszerűbben megfogalmazható: talán egy pénzügyi veszélyes üzemet ácsolunk most, hiszen olyannyira hajaz a törvényjavaslat az egyébként pénzügyi veszélyes üzemenként működő fogyasztói csoportokra, amelyekkel - ha visszanezünk a történelemben, a kétezres évektől kezdődően, 2006-ra és tovább - folyamatosan a média dugig volt, hogy hogyan károsítják és hogyan verik át az embereket.

Egy ugyanilyen fogyasztói csoportot próbálunk létrehozni egy nemzeti logó alatt, és ebbe kívánjuk az embereket bevonnani. És azért mondom, hogy veszélyes üzem, mert rengeteg olyan veszélyes pontot tartalmaz, amit az elmúlt időszak botrányai bebizonyítottak, hogy az emberek nincsenek felkészülve, nincsenek felvértezve a pénzügyi termékekkel kapcsolatban - és adott esetben az otthonteremtési termék is ilyen - a megfelelő közgazdasági ismeretekkel. Másrészt nincs a szájukba rágva például az az elem, hogy egy sorsolással, azzal, hogy egy szerencseelemmel fognak talán hozzájutni ahhoz az összeghez, amelyre ők mindenképpen igényt tartanak, olyan veszélyeket tartalmaz ez az egész, ami jól mutatja, hogy honnan eredeztethető és honnan származik.

Azt hiszem, evidencia, hiszen ez is kijelentésre került, hogy az 1750-es évek végén vagy közepén megalkotott - angol mintára - building societyre hajaz maga az

egész jogszabály. Nyilván azt a spanyol, portugál, egyesült államokbeli példákön keresztül átvették, nemcsak lakásokra, hanem más nagyobb pénzügyi erővállalást igénylő termékekre, autókra, egyéb beruházásokra, tehát ez egy fogyasztói csoport, ezt nem lehet máshogy hívni, ennek ez volt Magyarországon mindig a neve, és egy nagyon rossz dolog, egy nagyon rossz prekoncepció kapcsolódik hozzá.

Tehát amikor egy ilyen pénzügyi veszélyes üzemet akarunk tálcán kínálni az embereknek, akkor fel kell tenni azt a kérdést, hogy miért akarjuk, mi az, ami nem működik a jelenlegi rendszerben, mi az, ami a jelenlegi otthonteremtési pénzügyi lehetőségeknek akadálya, vagy rosszul működik benne, és akkor mi az, amit esetleg ott meg kellene változtatni. Hiszen azt is tudjuk, hogy a lakástakarékoskodáshoz 50 milliárd forinttal járul hozzá az állam, tehát egy működő rendszer létezik emellett, amiben, megjegyzem, és itt most megint a CSOK-ra kell visszatérni, az 1100 darab CSOK-igénylés, ami az elmúlt időszakban volt, túlnyomó többségében, azaz 90 százalékában nem új lakásra, hanem régi lakásokra vonatkozott. És pontosan ezt a lehetőséget is lezárja - egyébként a jobbkios módosító javaslatban benne van, hogy szeretnénk használt lakásokra is igénybe venni, vagy lehetőség legyen már akkor használt lakásokra igénybe venni -, tehát létrehoz egy veszélyes terméket, ami a valós piaci igényekhez, az otthonteremtési valós piaci igényekhez egyáltalán nem igazodik. Tehát ez is egy óriási probléma szerintem.

Szintén veszélyes, hogy egy olyan vagyontömeget fogunk létrehozni, aminek a pénzügyi biztosítása - és itt akkor mondhatjuk a biztosított termékeknél magát az Országos Betétbiztosítási Alapot - explicit nem fog vonatkozni ezekre, holott ezzel a vagyontömeeggel vagy e vagyontömegnek a fel nem használt részével EGT-tagállami külföldi állampapírokba fognak befektetni, vagy EGT-bankszámlákon fognak tárolni, horribile dictu pénzügyi műveleteket végrehajtani vele.

Szintén nem biztos, hogy ez a vagyontömeg biztosított lesz, és nem fog hozzájutni adott esetben a károsult. Ezért is javasolta a Jobbkios, és még egyszer megfontolandónak tartjuk, és egy részletes indokolást mindenképpen szeretnénk hallani a kormány részéről, hogy miért nem támogatja azt, hogy ne egy OBA, hanem egy külön garanciaalap jöjjön létre arra, hogy ezeket a veszélyes pénzügyi termékeket valamifajta biztosítás - kimondottan, amihez fordulni lehet - biztosítsa, és ne csak valami homályos állami felelősségvállalás legyen.

Én nagyon örülök annak, hogy a szocialista képviselőtársak rátaláltak a Figyelőnek, illetve a Magyar Nemzetnek a 2001-es cikkére, amelyben pontosan erről a két cégről volt cikk, egy kicsit önpromózában volt az imént említett két cég és annak az ügyvezetője, ha minden igaz, egy saját kifutással próbálkozott akkor rendeleti formában, hogy megalkossa a - ha úgy tetszik - lakás- és otthonteremtési fogyasztói csoportoknak a létrehozását. Ez is bizonyítja, hogy egyébként egy veszélyes pénzügyi termék kívánja most betenni a lábát egy állami álca alatt.

Amit mindenképpen meg kell fontolni a veszéllyel kapcsolatban, és ezt nem lehet eléggé hangsúlyozni szerintem, az az, hogy a szabályozásnak azt a részét, ami Angliában már megvalósult, áttekintettük-e, tudjuk-e, hogy ott hogyan kerültek el azokat a veszélyeket, amelyeket például a 2008-as, 2009-es vagy azt követő pénzügyi, gazdasági és egyébként ingatlanválság okozott. Mert a nagy részét az angol vagyontömegnek el is vitte ez a gazdasági válság, és kénytelenek voltak ezek a társaságok egymással különböző állami megoldások mentén egyesülni és a vagyonaikat összevonni, és hagytak maguk mögött egy halom károsultat, akik szintén nem jutottak hozzá a pénzükhöz.

Tehát amikor ezt a jogszabályt nézzük, és talán úgy nézzük, azon a szemüvegen keresztül, hogy biztosít-e kellő védelmet a fogyasztók számára, én úgy gondolom, hogy nem biztosít, jelen formájában nem tartalmazza azokat a sarokköveket, azokat a

pontokat, amelyekkel kellő biztonságban tudhatók az emberek, márpedig az elmúlt időszak brókerbotrányai és egyéb botrányai, higgyék el, Karcag környékén is volt egy ilyen sufnituning brókeres botrány, bebizonyították, hogy az emberek, még a jól képzett emberek is nagyon sebezhetőek, és kellő közgazdasági ismeret nélkül nagyon könnyen át lehet verni őket. Azt a szégyent meg végképp nem engedhetjük meg, hogy ezt nemzeti színezet alatt vagy az állam által asszisztáltan tegyék meg velük szemben. Tehát ezeket bőségesen körbe kell járni.

Én úgy gondolom, hogy ezek mind hiányoznak ebből a törvényjavaslatból, és ezenfelül a tárgyalás módja, illetve ennek rövid ideje egyébként felháborító, és jó eséllyel tudta végigolvasni pár képviselő. Én azt várom most az utánam felszólaló Hadházy Sándortól, hogy legalább mondjon pár dicsérő szót, miután végigolvasta a törvényjavaslatot, hogy mégis miért jó ez a fogyasztóknak, vagy miért biztonságos ez a fogyasztóknak, miért lesz jó az otthonteremtésre, és miért nem jó vagy miért nem szabad kiterjeszteni például a használt vagy régi lakásokra, amikor a piaci trend, a piaci kereslet ezt keresi. Megjegyzem, Magyarországon tele vagyunk használt lakásokkal, akár a vidéki háztartásokat, akár a budapesti lakásokat nézzük, az emberek ehhez fognak nyúlni; ezt a piaci trendet sem követi ez a jogszabály. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Hadházy Sándor képviselőtársunké a szó.

HADHÁZY SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Meg kell vizsgálni azt, hogy jelen pillanatban hol tartunk, és hogyan érkeztünk meg ide.

A helyzet eléggé szomorú, hogy azt ne mondjam, tragikus. Ugyanis jelen pillanatban a magyarországi lakáshelyzet rettenetes képet mutat, a jelenlegi lakásépítési statisztika nem megfelelő, nem megnyugtató, és van még egy másik igen jelentős probléma, mégpedig az, hogy az építőipari kapacitások messze meghaladják a keresletet. Ez nyilvánvalóan érthető volt, hiszen az uniós támogatások felfutásának köszönhetően megerősödött jó néhány építési vállalkozás, jelentős mértékben nőtt az eszközparkjuk, jelentős mértékben bővült a létszámuk is. Nagyon jól tudjuk, hogy most egy kicsit üresjáratban fut ez az építőipari kapacitás, és az egyik fontos cél az, hogy megpróbáljuk értelmes munkával lekötni, értelmes tartalommal megtölteni ezt az építőipari kapacitást. Ez szerintem rendkívül fontos tétel, hiszen a gazdasági növekedésünk egyik legjelentősebb tétele az építőipar teljesítménye, és rendkívül fontos, hogy ennek a teljesítménynek a szinten tartását, lehetőség szerint továbbfejlesztését meg tudjuk valósítani. Ez az egyik.

A másik rendkívül fontos kérdés pedig a lakáshelyzet. Önöknek nagyrészt igazuk van abban, hogy a meglévő lakásállomány műszaki állapota nagyon szomorú képet mutat, leginkább a nagyvárosokban, akár Budapesten, akár Miskolcon, akár más jelentősebb településeken nagyon sok kívánnivalót hagy maga után. A meglévő lakásállomány fejlesztésére, korszerűsítésére vannak meglévő lehetőségek. Ilyen például a lakás-előtakarékossági konstrukció, amely hosszú-hosszú évek óta sikeresen működik, de ezt jellemzően meglévő lakások vásárlására vagy azoknak a korszerűsítésére, fejlesztésére tudják fordítani. Ilyen konstrukció részben a most induló CSOK-rendszer, amely szintén a meglévő lakásállomány fejlesztését hivatott szolgálni. Ilyen egyébként az áfatartalom csökkentése is, amelyet a kormány nagyon helyesen elindított; és én azt gondolom, ez csak az első lépés, én bízom abban, hogy ezen a területen még további lépések fogják ezt követni.

Ez a konstrukció nem egy új konstrukció, tisztelt képviselőtársaim, hiszen ha ismerjük ennek az előtörténetét, ez nem a 18., de a 19. századra visszavezethető, és a 20. század elején indult el Európa számos országában. Nálunk történelmi okai vannak annak, hogy ez megakadt, hiszen '45 után egy új rendszer más célokat és

konstrukciókat helyezett előtérbe, és ez a korábban sikeres ágazatnak minősülő lakásszövetkezeti rendszer gyakorlatilag megállt, és társasházi rendszer kezdett el kiépülni, ami azért jelentős különbséget mutat a kettő között. A lakásszövetkezeti rendszer Németországban, akár Kelet-Németországban, akár a jelenlegi Német Szövetségi Köztársaságban, de akár Angliában, akár Európa számos más országában sikeres történet. Ez egy bevált, bejáratott, mindenki részéről elfogadott konstrukció, és azt gondolom, helyes úton járunk akkor, ha egy új elemet próbálunk bevezetni, beindítani ebben a lakásépítési, lakásfejlesztési ágazatban, és úgy gondolom, ez megfelelő elem lehet.

Nagyon kíváncsian várom a minisztérium rövid összefoglalóját, hogy azokra a kérdésekre, amelyeket itt képviselőtársaim is föltekertek, mi az álláspont, mi a válasz. De mint a hozzászólásom elején elmondtam, annak, hogy most itt tartunk, azért súlyos okai vannak. Az egyik ilyen ok, hogy 1998-2002 között, talán 2000 tájékán elindult egy lakásépítési program, amely több lábon állt. Az egyik a megfelelő hitelkonstrukció biztosítása, az állam által garantált, forinthitel rendelkezésre állása; a másik pedig: ne felejtsük el a bérlakásépítési programot, amely szintén jelentős eredményeket ért el. Nagyon jól tudjuk, hogy 2002-ben a választási kampány idején mindenki ígéretet tett arra, hogy ez a rendszer tovább fog élni, sőt még tovább fogják fejleszteni - mondta szép emlékéminiszterelnök-jelölt úr, Medgyessy Péter -, aztán valahogy mégis kiderült az, hogy erre igazából komoly politikai szándék nincs, ezt a hiteltámogatási rendszert beszüntették, és helyette föl kínálták a devizahitel-konstrukciót, amelynek láthatjuk az eredményét.

A kormányzat és a kormánypárti képviselők szándéka, hogy egy olyan lehetőséget teremtsünk, amely megfelelő biztosítékot jelent az abban részt vevők számára, ugyanakkor elindítja az új lakás-építési programot is. És én őszintén bízom abban, hogy ebbe sokan be fognak kapcsolódni, magánszemélyek, akik megtehetik azt, hogy egy ilyen programban részt vegyenek; és nagyon bízom abban is, hogy esetleg az önkormányzati szféra is, akár telek biztosításával, akár egyéb módon ebben a konstrukcióban részt fog venni.

Megjegyzem, hogy a részletes vita folyik jelen pillanatban, és igazából a módosító javaslatokról kellene nekünk beszélgetnünk. Ezek a módosító javaslatok, amelyek előttünk vannak, befogadhatók, átgondoltak, igazából javítják az előterjesztést. De ettől függetlenül azért szeretném a kormányzat képviselőit arra biztatni, hogy egy rövid összefoglalót tegyenek annak érdekében, hogy mindenki megértse ezt a konstrukciót. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szilágyi György képviselő úr a szó.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Hadházy Sándornak szeretnék egy-két dologban reagálni.

Képviselő úr, nem lesz általános vita. Kivételes eljárásban tárgyaljuk. Azt mondja, hogy jelen pillanatban most csak a módosítókról beszéljünk - hát, a többről is kellene!

Egyébként nem az a kérdés, amit ön mondott. Képviselő úr, tudja, mi a legfőbb kérdés? Az, hogy ön e szerint a törvény szerint, ha ezt elolvassa, ajánlaná-e a gyermekének, hogy lépjen be ebbe a konstrukcióba? Ajánlaná-e a testvérének, hogy lépjen be ebbe a konstrukcióba? Ez itt a kérdés, hogy önök, személy szerint, amikor a családjuknak kellene ajánlani ezt a konstrukciót, akkor ajánlanák-e nekik. Ez lenne a nagy kérdés. Mert azt mondja: megfelelő garanciát kell biztosítani. Persze. Csak ezt a megfelelő garanciát jelen pillanatban, azt hallottuk a kormány képviselőitől, hogy amit mi szeretnénk biztosítani, ők ezt nem támogatják. Tehát marad úgy a törvény, hogy

semmiféle garancia nincs a befizetett pénzre. Hát, ez a kérdés, képviselő úr, hogy vajon a saját családtagjainak ajánlaná-e ezt a konstrukciót! Megfelelő-e ön szerint ez? Biztonságban lesz-e a pénzük, ha ide berakják, és lesz-e valamikor lakásuk, ha éppen nem őt sorsolják ki, ha éppen majd a haverokat sorsolják csak ki, ő meg nem lesz benne a pikszisben - bár, mondjuk, elképzelhető, hogy sikerülne.

És azt mondta, hogy rövid összefoglalót kérünk: ráérünk, én hosszan is meghallgatom a válaszokat erre, mert ez egy nagyon fontos kérdés. Úgy érzem, ez annyira fontos kérdés, hogy szeretnénk válaszokat kapni egy jó pár kérdésre.

Például még arra is szeretnék választ kapni, mert lehet, hogy én értelmezem rosszul, nem értem egyszerűen a dolgokat, de próbáljuk meg átolvasni! Van egyszer egy szervező, akinél meghatározzák, hogy milyen feltételeknek kell megfelelnie, 100 millió forint alaptőke kell, és több közösséget is működtethet. Aztán meghatározzák azt is, hogy a szervezőnek lehet egy igazgatósága, és ennek az igazgatóságnak ki lehet a tagja, és itt szerepel az, hogy felsőfokú végzettség, meg ötéves szakmai gyakorlat, s a többi, és c) pontban, hogy jó üzleti hírnévvel kell hogy rendelkezzen. Utána meghatározzák azt, hogy mit is jelent az, hogy „jó üzleti hírnév”; s akkor innen idéznék, hogy mondják már meg nekem, mit jelentenek ezek: „aki mentes a szervező óvatos, körültekintő és megbízható működését veszélyeztető befolyástól”. A megbízható működést veszélyeztető befolyást még érteném, de azt, hogy óvatos, meg körültekintő... Aztán a b), mit jelent még ez a jó üzleti hírnév: „akinek az üzleti kapcsolatrendszere átlátható”. Eddig még tiszta, bár nem értem, hogy igazgatósági tagról beszélünk, nem a szervezőről; a szervezőnek legyen átlátható a kapcsolatrendszere - de rendben van, ül egy igazgatósági tag bent, legyen annak is átlátható a kapcsolatrendszere. De miért legyen? Mert: „és ezáltal nem zárja ki a szervező feletti hatékony felügyelet gyakorlását”. Hát hogy zárhatja ki egy igazgatósági tag - tehát egy igazgatósági tagról beszélünk - a felügyelet hatékony ellenőrzését a szervező felett? Azt nem lehetne senkinek kizárni! Bármilyen átláthatatlan kapcsolatrendszerrel rendelkezik! Még akkor sem zárhatná ki, ha ez az igazgatósági tag, mondjuk, Orbán Viktor barátja, mert olyan kapcsolatrendszerrel rendelkezik, hiszen itt van egy megfelelő ellenőrzés, hatékony ellenőrzésnek kell lenni a szervező felett. Nem is értem ezeket a mondatokat!

Aztán utána a jó üzleti hírnévvel mi történik? „A kérelmezőnek, illetve annak kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azt a hatóság elfogadja.” De hogy mivel, meg hogyan... Azt mondják, hogy „a jó üzleti hírnév igazolásának módját a kérelmező megválaszthatja, azonban a hatóság egyéb, pontosan meghatározott iratok (okmányok) benyújtását írhatja elő”. Ugye, a hatóság - a Magyar Nemzeti Bankról beszélünk. Tehát lesznek majd olyanok, akiknek előírnak valamilyen feltételeket, lesznek olyanok, akiknek nem. Tehát lehet, hogy valakinél a Magyar Nemzeti Bank azt fogja előírni feltételnek, hogy mit tudom én, hozzon egy képet magáról, meg mondjuk, valamelyik híres államfőről, és akkor azt elfogadják; valakinek meg ezt nem fogják feltételként szabni. Lehet, hogy azt is megszabhatják feltételként... - de most nem akarom itt elviccelni a dolgot, mert ez annál fontosabb és komolyabb. És még benne van az, hogy a jó hírnév fennállásának megállapítása érdekében az illetékes külföldi hatóságot is közvetlenül megkeresheti a hatóság.

Tehát egyszerűen érthetetlen rendelkezések is vannak benne szerintem. Mondják meg - és tényleg, erre abszolút kíváncsi lennék -, hogy egy igazgatósági tag hogyan tudja, milyen eszközzel tudja meggátolni a szervező feletti hatékony felügyelet gyakorlását; tehát mi az, amivel meg lehet gátolni, mert ez nagyon fontos kérdés szerintem. S mondom, a legfontosabb kérdés még mindig az, amire még nem kaptunk választ, amit kormánypárti képviselőtársam is feltett: mi lesz a megfelelő biztosíték? Mi lesz az a biztosíték, amivel önök rá tudják venni esetleg kormánypárti képviselőtársaimat, hogy ők ezt megszavazzák, egyértelműen megszavazzák ezt a

törvényjavaslatot, hiszen hisznek abban, hogy az ő gyerekeiknek is jó lesz; ha az ő gyerekeik is belépnek ebbe a rendszerbe, nagyon hamar lakáshoz fognak jutni, és nem a szerencsén fog múlni, és nem állhat fönn az a lehetőség, hogy a betett pénzüket valaki elviszi, és abból majd jól fog élni, csak ők nem. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Répássy Róbert képviselő úrnak adok szót.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz), a bizottság alelnöke: Tisztelt Bizottság! Elsősorban Szilágyi képviselő úr miatt kértem szót, illetve az ő általa elmondott vélemény miatt, tehát nem biztos, hogy mindenre szeretnék reagálni.

Én azt kérem Szilágyi képviselő úrtól is, hogy amennyire az lehetséges egy ellenzéki képviselőtől, igyekezzen jóhiszeműen hozzáállni a törvényjavaslatához. *(Derűtség az ellenzéki képviselők részéről.)* Még egyszer mondom, amennyire egy ellenzéki képviselőtől ez egyáltalán lehetséges.

Azok a szabályok, amelyeket ön ismertetett, amelyek éppen, azt kell mondjam, ritka szigorúsággal próbálják szabályozni azt, hogy csak erkölcsileg elfogadható személyek vezethessék ezeket a közösségeket vagy a közösségek igazgatóságát, a jogban is ritkán lehet ilyen szigorú szabályokat látni. Azt tudom önnek mondani, hogy mondjuk, ennél kevesebb erkölcsi, vagy hogy is mondjam csak, feddhetetlenségi követelmény van például egy bíróval szemben; ennél kevesebb. Ami a 14. § c) pontjában és az azt követő pontokban, tehát a c-h) pontig terjed, mondhatnám, azok megszokott rendelkezései egy nagyon szigorú feddhetetlenségi kritériumrendszernek. De ez, amit ön idézett, tehát ahol az üzleti jó hírnévre vonatkozó szabályok vannak, elvileg tényleg alkalmasak arra, hogy kizárják a csalárd módon, csalárd szándékkal ilyen tisztséget elvállaló személyeket. Tehát azért mondom, hogy elvileg, mert nyilván nem lehet száz százalékig ezt kizárni. De én azt javaslom, mindannyian igyekezzünk jóhiszeműen hozzáállni, és valóban, ha egy igazgatósági taggal szemben ilyen szigorú feltételeket szabnak meg, akkor annak csak az lehet az értelme, hogy a nemzeti építőközösségnek a pénzét, a vagyonát megvédjék. Ezt szerettem volna elmondani az összeférhetlenségi vagy feddhetlenségi szabályokról.

A másik kérdés, ami egyébként a szocialista képviselők hozzászólásában is felmerült és más hozzászólók esetén is, ez a törvényjavaslatnak és az egész konstrukciónak ez a bizonyos szerencseelem. Ez a szerencseelem egyébként nem... *(Dr. Harangozó Tamás: A lényeg.)* Igen, ez egy hangsúlyos eleme ennek az egész konstrukciónak, de ez nem kizárt a befektetések világában. Önök is jól tudják, hogy a nyereséget hasonlóan működik. A nyereséget, ami egyébként évtizedek óta szabályozott pénzügyi termék, hasonlóan működik: ott is van egy szerencseelem; azért mondanak le egyébként például a kamatokról a nyereséget elhelyező betétesek, mert pont a szerencsében bíznak, abban bíznak, hogy nyernek és kisorsolják részükre a nyereséget. Tehát hangsúlyozom, ilyen van a magyar jogban. Most arról a bornírt példáról nem is beszélve, hogy például nagy demokráciák vízumot adnak szerencse alapján, kisorsolják vízumlottó formájában, de nyilván, mondjuk úgy, ez tőlünk kicsit idegen megoldás. De a pénzügyi termékek körében van nyereséget.

Tehát nyilván nem fogom tudni az ellenzéki képviselőket mindenben meggyőzni, de arról szerettem volna önöket meggyőzni, hogy a vezető tisztségviselőkre vonatkozó összeférhetlenségi szabályok nagyon szigorúak, rendkívül szigorúak; azt kell mondjam, szinte példa nélküliek a jogrendszerben. A nyereséget viszont nem példa nélküli: a nyereségszám, illetve szerencseelem ezeknek a szerződéseknek nem példa nélküli a magyar jogban. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Dr. Gyüre Csaba alelnök úr következik.

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Répássy alelnöktársam a jóhiszeműséget kérdőjelezi meg a Jobbik Magyarországért Mozgalom részéről. Én azt gondolom, éppen mi vagyunk azok, akik a legnagyobb jóhiszeműséget tanúsítottuk a becsatolt törvényjavaslatokkal kapcsolatban sorozatosan; mi voltunk azok, akik mindig megszavaztuk azt, amiről úgy éreztük, hogy ennek a nemzetnek az érdekében áll, és soha, amikor úgy éreztük, hogy nem áll. Soha nem azt néztük, hogy mi kinek az érdeke, hanem a magyar nemzet érdeke-e avagy sem.

De mit tapasztaltunk? Sorozatban azt tapasztaltuk, hogy az önök törvényalkotása, az önök törvény-előterjesztései rendre személyre szólnak, azok rendre a Fideszhez közel álló embereknek a gazdasági érdekeit szolgálták vagy egy új fideszes gazdasági rétegnek a felépítését szolgálták - sorozatban ezt tapasztaltuk! Úgyhogy nem tudom, milyen jóhiszeműséget várnak még el az ellenzék részéről, a Jobbik Magyarországért Mozgalom részéről, amikor éppen önök bizonyították be sorozatosan azt, hogy jóhiszeműségről az önök részéről nem beszélhetünk! Akkor hogyan bízunk meg még ezekben az esetekben is?

S ha azt mondják, hogy annyira jó ez a törvény, és annyira megbízhatóak lesznek majd a kiválasztott cégek, és olyan jó lesz a Magyar Nemzeti Bank felügyelete, hogy itt aztán nem lesz probléma, akkor miért nem lehet OBA-garancia ebben az esetben is? Miért kell garancia nélkül betenni ezeket a pénzeket? Nézzük már meg, hogy az emberek mit várnak el! Most, amikor sorozatban jöttek Magyarországon a pénzügyi botrányok? Amikor már mindenki azt kérdezi mindenütt, hogy beteszem a pénzem, de van-e állami garancia rá, meg fogom-e kapni a pénzemet; ha van állami garancia, mikor fogok ehhez hozzájutni? Most gondolják már el, hogy mi egy lakás egy magyar embernek, mit jelent egy lakás, a lakásra, házra összekuporgatott pénze! Egy átlagos magyar család egész élete soron kuporgatja az összes pénzét arra, hogy saját magának vagy gyermekeinek lakást tudjon venni vagy házat tudjon építeni. Nem az az átlag, hogy így kifizetem, és tízévi fizetésből ki fogom fizetni!

Nézzük meg, nemrégén jelentek meg azok az adatok, amelyek megmondták, hogy az ország mely területein milyen átlagjövedelmek vannak. Szűkebb hazámban, Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében jelen pillanatban 141 ezer forint az átlagkereset. 141 ezer forint! Most ha megnézzük, hogy valaki ebből hogyan fog tudni annyit megspórolni, hogy tízéves futamidő alatt összerakja egy 30 milliós új lakásnak az árát - mert csak új lakást lehet belőle venni; mondjuk, 30 millió alatt valamirevalót nem fog tudni vásárolni -, akkor évi 3 milliót kell félretennie, az 250 ezer forint havonta. 250 ezer forintot honnan fog tudni a 141 ezer forintos fizetéséből félretenni, amiből még ő maga megél, fizeti esetleg, mert nincs lakása, az albérletét, fizeti a gyermekeinek a ruházkodását, ételmezését, tankönyvellátását, a gyógyszereit, a betegségeket, s a többi, s a többi, ne adj' isten, még kirándulni is elmenne - ennek tehát egyáltalán nincs realitása, hogy mondjuk, Szabolcs megyében ez tömegesen beinduljon.

Akkor tegyük fel a kérdést: van-e igény arra, hogy tömegesen új lakások épüljenek Magyarországon? Miért van az, hogy például Nyíregyháza városban az elmúlt években volt olyan év, amikor összesen 17 darab építési engedélyt adtak be lakásra, egy 117 ezres városban? Mért? Mert az embereknek nincs pénze arra, hogy új lakást építsenek.

Gyönyörű gondolat, amit Hadházy úr is elmondott, meg benne van az indokolásban is, hogy ez a gazdaság fejlesztését is szolgálja. De nézzük már meg, lehet-e a gazdaságot fejleszteni akkor, amikor ennek nincs alapja! Mert vegyük Törökország esetét! Törökországban évente százezer, illetve sokkal több mint százezer új lakás épül - de miért épül annyi lakás? Azért épül annyi új lakás, mert évente egymillió fővel nő

Törökország lakossága. Magyarországnak nő a lakossága? Hát dehogy nő, éppen az a baj, hogy csökken! Tudomásom szerint, statisztikai adatok szerint 50 ezer üres lakás van csak Budapesten. Csak Budapesten! Ha olyan gazdasági helyzetet teremtünk, ahol megnő a kereslet az új lakások iránt, akkor ki fogja megvenni a régiéket? Annak le fog menni az ára. Tehát valahol olyanfajta gazdasági egyensúly-felborulást fog okozni, ami miatt ez nem fog működni hosszú távon. Tehát szerintem a közgazdasági alapjai sincsenek meg ennek, nincs meg ennek a háttere, és mindamellett, hogy bármilyen ilyenfajta háttér tanulmányok nélkül, egy nap alatt keresztülvigyünk egy ilyen törvényt, ez pedig szerintem elfogadhatatlan, hihetetlen, hogy miért van erre szükség.

És itt van a devizahitel-válság. Az emberek pénze beleveszett ebbe is. Azt, hogy itt most megszavazza a fideszes-KDNP-s többség, én nem kétlem, hogy ezt meg fogja tenni. Csak hogy az emberek is meg fogják-e ezt szavazni, azt viszont már kétlem. Hogy lesz-e ember, aki oda beteszi a pénzét, aki becsületes szándékkal végig akarja fizetni azt a tízéves futamidőt adott esetben; lesz-e olyan, aki ebbe be meri tenni úgy, hogy semmilyen garancia nincs rá, így a devizahitel-válságot követően, a Quaestor-botrányt és egyéb botrányokat követően úgy, hogy semmilyen garancia nincs, én azt gondolom, nincs olyan épeszű ember Magyarországon, aki erre a pénzét betenné. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Révész Máriusz képviselő úr!

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Köszönöm szépen. A gazdasági megalapozottság - nem akartam ehhez hozzászólni, de kénytelen vagyok ezt elmondani. Magyarországon a tavalyi évben 7500 lakás épült. Ha megnézzük csak a volt szocialista országokat a környezetünkben, hogyan is állnak, mondjuk, 10 ezer lakosra vetítve a lakásépítéseket, akkor azt látjuk, hogy három-négyszeres, de még a legkisebb országban is, ahol a legalacsonyabb a lakásépítés, Szlovákiában is kétszeres, de Lengyelországban közel négyszer annyi lakás épül 10 ezer lakosra vetítve. S minden lakásépítéssel foglalkozó szakértő, legyen az liberális, baloldali, jobboldali, mindenki azt mondja, hogy Magyarországon ahhoz, hogy a lakásállomány szinten maradjon, éves szinten 40-42 ezer lakás felépítésére lenne szükség. Tavaly 7500 lakás épült, mindenképpen kevesebb, mint 8 ezer. Szerintem tehát ebből kifolyólag az a cél, hogy az újlakás-építéseket próbáljuk fellendíteni, kívánatos és fontos cél. Ha ebben egyetértünk, akkor már egy kicsit léptünk előre.

Az a kérdés, hogy jó-e ez a konstrukció; Szilágyi képviselő úr is ezt feszegette. Ha optimalizálni akarom a befektetésemet, azt tudom mondani, hogy valamivel kevesebb, mint 60 ezer forintra, havi 60 ezer forint befizetésére kapok 25 ezer forint állami támogatást. Én azt gondolom, ez egy jó konstrukció. *(Közbeszólások.)* Bocsánat, itt akarom mondani, ez nem sorsolás! Nem arról van szó, hogy valakinek kisorsolják, és akit kisorsolnak, az nyer, akit nem sorsolnak ki, az meg nem nyer! *(Dr. Répássy Róbert: Persze! Csak a sorrendet sorsolják!)* Hanem arról van szó, hogy a sorrendet sorsolják ki. Tehát ehhez az állami támogatáshoz egyébként tíz éven belül mindenki hozzájut; tehát mindenki hozzájut ahhoz a támogatáshoz, aki tíz éven keresztül fizeti, mondjuk, a 60 ezer forintos részletet, és legeslegkésőbb, tehát aki a legpechesebb, akinek a legkevésbé kedvez a szerencse, az tíz év múlva jut hozzá a befizetett pénz plusz 30 százalékhöz vagy annyit érő lakáshoz. Ez tehát szerintem mindenképpen egy bizalomgerjesztő konstrukció.

Kérdés, hogy van-e rá igény vagy nincs. A lakás-takarékpénztárnál azt látjuk, hogy ott is a támogatás hasonló nagyságrendű, tehát ha befizet az ember 240 ezer forintot egy évben, akkor kap rá 72 ezer forint plusztámogatást, és a lakás-takarékpénztárra egyértelműen van igény, hiszen ha jól tudom, kicsivel meghaladja az

egymillió darabot a lakás-takarékpénztári megtakarítással rendelkezőknek a száma. *(Dr. Répássy Róbert: Kétmillió lakás-takarékpénztári tag van.)* Igazából itt semmi más nem történik, mint hogy kimondjuk azt, hogy új lakásra lehet igénybe venni ezt a támogatást - e mögött nyilván gazdaságpolitikai megfontolások is állnak -, viszont cserébe nem 72 ezer forintot lehet támogatásként egy évben érvényesíteni, hanem 300 ezer forintot évente, és azt gondolom, hogy ha ezt az összeget összerakjuk, akkor mivel nem zárja ki egyébként a törvényjavaslat azt, hogy két családtag is érvényesítse és a lakásvásárlásnál összevonja ezt a lehetőséget, én azt gondolom, ez egy jó konstrukciónak tűnik. És én egyébként, hogyha ez működni fog, el fogok gondolkozni rajta, hogy a gyermekeimnek ebben a konstrukcióban egy számlát elindítsak. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Harangozó Tamás képviselő úr!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm szépen. Két kérdést fogok konkrétan feltenni, csak gyorsan hadd reagáljak pont az utolsó mondatokra. Képviselőtársam, ha ön elgondolkozik azon mint fideszes országgyűlési képviselő, akinek a szavazatával holnap ebből törvény lesz, hogy esetleg egyébként belevágjon-e vagy ne, szerintem ez mindent elmond! *(Dr. Vas Imre: Nem biztos, hogy van annyi pénze.)* Tehát ha ön, aki döntést hoz erről, nem tudja ma megmondani, hogy egyébként ez jó-e vagy nem, és képviselőként - azért, lássuk be, mégsem a magyar átlagfizetésen tengődik naponta egyikünk sem - elgondolkozik azon, hogy esetleg a gyerekeinek egy ilyenbe beszálljon-e vagy nem, akkor mi mégis mit üzenünk, mit mondunk egy átlag magyar embernek? És akkor most még nem mennék bele abba, hogy mit mondunk egy ápolónak, vagy mit mondunk egy pályakezdő fiatalnak, aki itt, Magyarországon kezdi el az életét. Szerintem ez nagyjából bemutatja magát az eljárást is, meg azt is, hogy körülbelül kiknek lesz jó ez a javaslat.

Két kérdésem van. A fogyasztóvédelmi törvény értelmében 2012 óta nem lehet új fogyasztói közösséget létrehozni; ezt az előbb már elmondtam, ez a törvényben így van, egy másik törvényben. Most még egyszer elmondtam. A mai napon kinyomtatva, a Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság nyilvántartása szerint hét darab cég felel meg ennek a törvényi kiírásnak. Ebből hogyan lesz új cég? Raktak a törvénybe egy olyan lehetőséget, hogy egyébként majd a jövőben is lehet valakinek ilyen csinálnia; persze két évig semmiképpen nem kap állami támogatást, hiszen két évet kell felmutatnia működésben, és ezer ügyfelet kellene állami támogatás nélkül lakáshoz juttatnia. De eleve érdekelne minket, hogy jogilag az hogy van, hogy ha 2012 óta nem lehet ilyen létrehozni, és önök azt írják elő, hogy ennek a fogyasztói közösségről szóló szabályozásnak meg kell felelnie, ezt végiggondolták-e egyáltalán.

A másik kérdésem. Önök a Magyar Nemzeti Banknak a jogkörét, érdemi feladat- és hatáskörét bővítik ezzel a törvénnyel, hiszen beleírják, hogy a nemzeti otthonteremtési közösségek hatósági felügyeletét a Magyar Nemzeti Bank fogja ellátni. A mi tudomásunk szerint a Magyar Nemzeti Bankról szóló törvény egy kétharmados törvény, amelynek a lényeges részeit, például hogy a Magyar Nemzeti Banknak milyen feladat- és hatásköre és hatósági jogköre van *(Dr. Répássy Róbert: Biztosan benne van, hogy egyéb feladata is lehet!)*, azt kétharmados törvény rendezi. Érdekelne minket, hogy azt megnézte-e valaki jogász, hogy egy feles törvényben lehet-e a Magyar Nemzeti Bank hatáskörét kétharmados... - vagy ezzel azt állítják, hogy egyébként a meglévő pénzügyi szolgáltatási, felügyeleti jogkörébe tartozik, csak akkor meg megint nem stimmel, mert ez a törvény szerint nem egy pénzügyi szolgáltatási tevékenység, hanem valami egészen más. És ez utóbbi kérdése miatt egyébként kifejezetten felmerül

a kérdés, hogy egyáltalán alkotmányos-e ez a javaslat így, ahogy be lett terjesztve. Erre a kettőre majd még konkrétan kérnék szépen választ. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Gyüre Csaba ismételt felszólalása következik. Parancsoljon, alelnök úr!

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Révész Máriusz által elmondottakra szeretnék csak két mondatban reagálni. Egyrészt arra, hogy ő elgondolkodna, hogy a gyerekeinek ezt ajánlja. Én is elgondolkodnék abban az esetben, hogyha erre állami garancia lenne, akkor nem is elgondolkodnék, hanem azt mondom, hogy mindenféleképpen ez egy jó dolog lenne, ha ez államilag garantált lenne.

A lakás-takarékpénztárakkal kapcsolatban is, hogy arra is mekkora igény van, mennyien vannak és mennyi új szerződés kötött: igen, csak ott megvan az a különbség, hogy ott viszont az állam garantálja annak az összegét, amit befizet ott, aki belép ezekbe a lakás-takarékpénztárakba. Ez lesz az óriási különbség a kettő között, hogy valóban nagyobb lesz-e az összeg, ami az állami támogatással igénybe vehető, viszont a kockázata sokkal nagyobb lesz.

Valóban sorsolással, és a sorsolás csak a sorrendre vonatkozik, ez is igaz. De hát azt is látjuk, hogy még a lottósorsolást is annak idején meg tudták machinálni, amikor még ez úgy működött, hogy lehűtötték, jégbe hűtötték a golyókat, vagy a Merkur-telepen az autók sorsolása, és a többi, és a többi. Tehát tudjuk, hogy ez hogy működik. Aztán teljesen érdekes módon majd pártkiválasztás alapján fog működni az, hogy milyen legyen a sorrend. Ebben szerintem az emberek bizalma már nagyon megdőlt. Tehát én ezért látom kétségesnek az eredményét ennek a törvényjavaslatnak. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Répássy alelnök úr elolvasta az MNB-törvényt, a jegybanktörvényt, és kifejezetten úgy szól a jegybanktörvény, hogy törvény, sőt törvényi felhatalmazás alapján más jogszabály is határozhat meg feladatokat a Nemzeti Banknak; csak mert fölmerült a vitában. Zárjuk ezt rövidre, hogy ez a lyuk nem lyuk.

Lukács László György képviselő úr következik.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Itt Révész képviselőtársunk adott egy nagyon pici kapaszkodót, hogy ő jó szívvvel ajánlja, illetve ő maga is részt venne benne. Ezért gondolkodjon el újra, mert ha minden igaz, a számításába azért annyi hiba csúszott, hogy nem 60 ezer forint után jár 25 ezer, hanem 83 ezer forint után jár a 25 ezer forint, tehát máris eggyel nő a tét, ha úgy tetszik, ami azért nagyon nem mindegy, mert abból a 23 ezer forintnyi különbségből is elég sok mindent lehet csinálni. Tehát gondolja mindenki újra, hogy hogy ajánlja vagy hogy nem, vagy hogy szállna ebbe bele.

Mindenesetre tovább elemezve magát a jogszabályt, azt is látjuk, végiggondolva a működési modelljét, hogy egy komoly, szerintem egy versenytorzító helyzetet is fog eredményezni az előtakarékoság területén, tehát ezt az aggályt nem szabad félresöpörni. Arról nem is beszélve, hogy esetleg pont a jelzálog-hitelezés és a jelzálogjog-bejegyzés miatti rangsorok miatt fenn fog állni és talán az is versenytorzító lesz, hogy mennyire lesznek további piaci termékek, tehát banki hitelek elérhetők ezzel, ha ezt a pénzügyi terméket veszi valaki igénybe, tehát hogy ez blokkolni fogja a további hitelezést, illetve a hitelezésre lehet valamilyen hatással. Tehát ezt mindenképpen tisztázni is kell.

A másik pedig: érthető, hogy a nemzetköziesítése a jogszabálynak az európai uniós megfelelések miatt szükséges, de az utóbbi időben pont az Astra Biztosító esete mutatta azt, hogy nem minden esetben vannak a fogyasztók a legnagyobb biztonságban egy-egy határon átnyúló pénzügyi szolgáltatásnál az Európai Unióban. Erre sem tartalmaz szerintem a már általam nagyon sokszor elmondott és nagyon sokszor hangoztatott védőhálót, tehát egy veszélyhelyzetre fennálló védőhálót a jogszabály.

Mindenképpen minden abba az irányba mutat, hogy ezt a jogszabályt hagyni kellett volna, hogy tisztességes ideig véleményezni lehessen, tisztességes ideig lehessen hozzá módosításokkal élni, a kormány is átgondolhassa, a kormánypárti képviselők is és az ellenzéki képviselők is átgondolhassák, hogy milyen pluszgaranciákat tudnak elhelyezni a jogszabályban, mert így jelenleg nem csak egyébként méltatlan a jogalkotásra, de szerintem hemzseg olyan veszélyektől, amelyeket tisztázni kellett volna, pláne, hangsúlyozom, úgy a mostani időben, amikor a pénzügyi termékekkel nagyon sok probléma van. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. További hozzászólót nem látok. Akkor megadnám a szót a kormány képviseletében Biró Marcell államtitkár úrnak, hogy egyrészt egy általános ismertetőt tartson a törvényről, mert úgy látom, hogy szükséges, másrészt pedig a felmerült kérdésekre válaszoljon.

DR. BIRÓ MARCELL államtitkár (Miniszterelnöki Kabinetiroda): Köszönöm szépen. Tudják be a tapasztalatlanságomnak, hogy ezt az összefoglalót nem tettem meg az elején, úgyhogy emiatt elnézést kérek.

A nemzetgazdaság további fellendítése érdekében a kormány számos intézkedést vezetett be, amelyek közül jelentős számú 2016. január 1-jével lépett életbe. Ezeknek a jellemzője mind az, hogy illeszkednek abba az új otthonteremtési programba, amelyet a kormány meghirdetett. Gondolok itt alapvetően a családi otthonteremtési kedvezmény jelentős növelésére, az újlakás-építés áfájának drasztikus csökkentésére, az adó-visszatérítés biztosítására abban az esetben, ha a tulajdonos saját maga építkezik, ezen túlmenően az építési szabályok egyszerűsítésére, és ebbe a sorba illeszkedik a nemzeti otthonteremtési közösség létrehozása is.

Mi indokolja ezt? Szintén nem titok, itt az ülésen is elhangzott, hogy míg Magyarországon 2014-ben 8,5 újlakás-építés jutott 10 ezer lakosra, addig Horvátországban, Szerbiában, Bulgáriában 10, illetőleg 20, tehát magyarán háromszorosa ennek a számnak. Ukrajnában, Csehországban 20-30, Lengyelországban pedig 37,7 új lakás jutott 10 ezer főre. Ez alapján megállapíthatjuk, hogy míg Magyarországon összességében 2015-ben 7612 új lakás épült, ennek több mint háromszorosa Csehországban 10 ezer főre vetítve, Lengyelországban pedig négyszerese ez a szám.

Tehát egyértelművé vált, hogy valamilyen intézkedésre szükség van annak érdekében, hogy fellendítsük az építőipart. Ebben a tekintetben fontos lépés volt az áfacsökkentés is ugyanúgy, ahogy a családi otthonteremtési kedvezmény, a megkönnyítése annak, hogy új építésű lakások jöjjenek létre, és valóban a nemzeti otthonteremtési közösség is ezt a célt szolgálja.

A szabályozási konstrukció lényege, hogy egy közösségi finanszírozási modellt vezessen be, amelyben azok a természetes személyek, akik új építésű lakást kívánnak vásárolni, egy közösséghez csatlakozhatnak, ennek a közösségnek lehetnek a tagjai, és a közösség működését egy szervező biztosítja, amely zártkörű részvénytársasági formában működik, és ez kezeli a közösség tagjainak a befizetését, amelyet kizárólag új lakás vásárlására használhat fel.

Mi volt itt a szempont? Az egyik alapvetően az, hogy próbáljuk csökkenteni azokat a járulékos költségeket, amelyek önkéntelenül is a konstrukció drágításához járulnának hozzá. Tehát az volt a célunk, hogy lehetőség szerint egy olcsó konstrukciót alakítsunk ki. Erre utal az, hogy kamatmentes megtakarítási, előfinanszírozási lehetőség van. Erre utal az, hogy a szervező kizárólag szervezési díjat tud szedni a tagoktól, és lényegében más költséggel ebben a tekintetben nem is kell számolni.

Egy biztos - hiszen itt az ülésen is elhangzott a szerencseelem fontossága, nem fontossága -, hogy aki belép egy ilyen közösségbe, a futamidőtől függően, tehát 10-15 év közötti futamidőtől függően biztosan lakáshoz fog jutni. Tehát azt a szabályozási konstrukció lehetővé teszi, hogy ha én belépek, és 10 évre aláírok vagy tagja leszek ennek a közösségnek, akkor lakáshoz fogok jutni.

Itt utalnék arra, hogy a kiválasztásnak milyen módjai vannak. Nyilvánvalóan az elsődleges a licit. Tehát 20 százalékkal, a lakás értékének 20 százaléka erejével tudok egyáltalán ebben a licitben részt venni, és nyilvánvalóan, akik a közösség vonatkozásában teljesített szervezői díj, illetőleg a kezdőrészlet vonatkozásában ugyanazon összeget tették be a licit során, abban az esetben kerül sor a sorsolásra. Tehát nyilvánvalóan valamilyen formában, ha van két ugyanolyan összeg, ebben a vonatkozásban mindenképpen döntést kell hozni. Azt gondolom, hogy ez a szerencseelem semmiképpen nem olyan, amely akár a lottóhoz vagy bármilyen más szerencsejátékhoz lenne hasonlatos. Annál is inkább, mivel magának a kiválasztás ezen módjának is, ahogy a licitnek is, de magának a sorsolásnak is igen szigorú feltételei vannak, közjegyző jelenlétében kell azt végrehajtani, és végrehajtási rendelet vonatkozásában is majd fog tartalmazni erre vonatkozóan szabályokat.

A közösség egy egyértelműen és célzottan sui generis módon létrehozott szervezet. Ebben a tekintetben az volt a cél, hogy teljes egészében el tudjuk választani a pénzintézetektől. Önálló jogalanyisággal rendelkezik sajátos vagyontömegként, amely jogalanyiságát a jegybank mint hatóság által történő nyilvántartásba vétellel nyeri el. Itt én is utalnék a Répássy államtitkár úr által és az elnök úr által tett megjegyzésre: maga a jegybanktörvény ezt lehetővé teszi, hogy törvénnyel ilyen jellegű feladatot, amely kimondottan a jegybank felügyeleti tevékenységéhez kötődik, adjunk a jegybanknak.

Mi azt gondoljuk, hogy a jegybank által meghatározott szigorú feltételek mind a törvényben, mind pedig a kormányrendeletekben meghatározásra kerülnek, és maga a jegybank alkalmas lesz arra, hogy a kiszámítható, biztos működést tudja biztosítani ezen vagyonközösségek vonatkozásában.

Fontos még meghatározni a szervezőt is, amely sajátos szereplője ennek a közösségnek, és egy szabályozott piaci szereplő, amely kizárólag zártkörű részvénytársasági formában működhet, kizárólag jegybanki engedéllyel és jegybanki felügyelet mellett végezheti ezt a tevékenységét. Számos olyan garanciális elemet tartalmaz a jogszabály, amely biztosítja azt, hogy ne kóklerek vegyenek részt ezen feladatok szervezésében. Gondolok itt a 100 millió forintos alaptőkére, gondolok itt arra a kötelezettségre, amely alapján tartalékot kell képeznie a kitettséggel arányos módon a szervezőnek a működés fenntartása során.

Engedjék meg, hogy majd a későbbiek során is visszatérjek azokra a garanciális elemekre, amelyek miatt sem tudjuk támogatni a Jobbik javaslatát, amely lényegében egy önálló alap létrehozását irányozná elő. Ez szükségképpen drágítaná ezt a konstrukciót. A mi meggyőződésünk az, hogy azok a szabályok, azok a garanciális elemek, amelyek a törvényben olvashatóak, megfelelő garanciát nyújtanak az itt elhelyezett megtakarítások biztosítására.

Engedje meg, hogy ebben a körben akkor ezen biztosítékokra rátérjek. Egyrészt a szervező tevékenysége a jegybankengedélyhez kötött, rendszeres

jegybanki felügyelet alatt kell működnie. Meghatározott mértékű tőkével kell rendelkeznie - erre már utaltam. A vezető tisztségviselőkre vonatkozóan meglehetősen szigorú alkalmassági és összeférhetetlenségi szabályok vannak. Megkockáztatom, hogy bizonyos tekintetben a pénzüchiachoz képest is szigorúbb szabályokat tartalmaz, már ami a jó hírnévre vonatkozik. Ott el kell hogy áruljam, hogy a kollektív befektetési formákról szóló törvényben meghatározott jóhírnév-fogalommal operálunk, mert ez egy létező és bejáratott fogalom. Tehát ebben a tekintetben engedje meg, hogy erre külön ne térjek ki, ennek már van egy bejáratott intézményrendszere, hogy ezt milyen módon kell bizonyítani az igazgatóság tagjának.

Mint már utaltam rá, a tartalékképzési kötelezettség is meghatározásra került, amely meglehetősen szigorú szabályt tartalmaz, hiszen az összes kitétség 3 százalékát kell hogy rendelkezésre bocsássa vagy rendelkezésen tartsa a szervező a közösség számára, hogy abban az esetben, hogyha valamilyen oknál fogva a közösség működése elnehezül, legyen lehetősége a szervezőnek arra, hogy saját vagyonaival belépjen a közösség finanszírozásába, és azt az egyensúlyt, amely adott esetben időlegesen felborul, ki kell hogy egyenesítse.

Fontos szabályozni azt is, hogy a törvény meglehetősen részletesen szabályozza azokat a szabályzatokat, amelyeket meg kell alkotni. Itt folyamatos utalás volt arra, hogy a fogyasztói csoportoknál milyen jellegű visszaélések történtek. Ezek jellemzően a fogyasztó megtévesztése vonatkozásában merültek föl, legalábbis a Gazdasági Versenyhivatal ágazati vizsgálata egyértelműen erre enged következtetni. Itt ezek ki vannak zárva, tekintettel arra, hogy nagyon szigorú szabályok vonatkoznak arra, hogy milyen tájékoztatási kötelezettsége van a szervezőnek abban az esetben, hogyha ilyen tevékenységet végez.

A közösség követelését jelzáloggal tudja védeni. Ebben a tekintetben ez egy meglehetősen erős szabály, tekintettel arra is, hogy ebben az esetben a magáncsőd intézménye, illetőleg a kilakoltatási moratórium ebben a tekintetben nem érvényesül. Első helyi jelzálogról beszélünk, amely kizárólag csak a CSOK vonatkozásában enged be más jelzálogot, tehát ez egy meglehetősen erős biztosíték arra, hogy a közösség abban az esetben, hogyha valaki már lakáshoz jutott a licit eredményeképpen, a kiválasztás eredményeképpen, és valamilyen oknál fogva nem fizet, ebben az esetben ezen szabályok azok és ez a jelzálog, amely közvetlenül érvényesíthető, annál is inkább, mivel közjegyzői okiratba kell foglalni az erre vonatkozó szerződést. Ez kellő garanciát biztosít arra, hogy pénzügyi nehézséggel vagy pénzügyi kockázattal ne járjon, és további kötelezettségeket akár tőkemegfelelésre vonatkozóan, akár egy ilyen alap létrehozására vonatkozóan kelljen biztosítani. Úgyhogy azt gondoljuk, hogy ezek megfelelő garanciát biztosítanak arra, hogy a közösségek ebben a formában prudens, hosszú távú működést tudjanak biztosítani.

Ezen túlmenően, utalva a Z. Kárpát Dániel által tett másik javaslatra, amely szűkítené az állami támogatásban részesülők körét: itt a lakás-takarékpénztári törvényben meghatározott feltételeket vettük alapul, illetőleg a családi otthonteremtési kedvezményeknél is ezen szabályokat kell alkalmaznunk. Nyilvánvalóan uniós jog miatt és egyéb okokból kifolyólag van szükség arra, hogy a magyar állampolgáron túl a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személy is erre jogosultságot kapjon.

Ami a felmerült észrevételeket illeti: miért is van szükség a sietségre? Azt gondolom, hogy a számok önmagukért beszélnek, mert akár a mai hír esetén, amely az építőipar 20 százalékos visszaeséséről ad számot, azt gondolom, hogy minden olyan javaslatot, amely segíti az új lakások építését és segíti az építőipart, meg kell fontolnia a parlamentnek és a kormánzatnak is. Tehát ebben a tekintetben minden olyan javaslat, azt gondolom, hogy szívesen látott, amely ezt a célt szolgálja. Ebben a tekintetben mi azt gondoljuk, a nemzeti otthonteremtési közösség egy olyan eszköz

lehet, amely a lakás-takarékpénztárakhoz képest versenytársakat állítva ad lehetőséget arra, hogy kifejezetten új lakások vonatkozásában ezt igénybe tudják venni, hiszen a lakás-takarékpénztári megtakarítások és maga a rendszer abba az irányba indult el, hogy jellemzően használt lakások felújítására ad lehetőséget a lakás-takarékpénztári megtakarítás. Ez a rendszer kifejezetten és dedikáltan és vállaltan új lakások építésére ad lehetőséget.

Felmerült annak a lehetősége, hogy banki hitel valamilyen formában betudható-e vagy nem. Itt egyértelmű volt a szándék, hogy elválasszuk a banki finanszírozástól a nemzeti otthonteremtési közösségeket, annál is inkább, mivel egy jelentős állami támogatást biztosítunk. Ezen túlmenően pedig a CSOK igénybevételével, valamint a lakás-takarékpénztárakban felhalmozott megtakarítások becsatornázásával mi azt gondoljuk, hogy ez az összeg már elegendő ahhoz, hogy egy jelentős támogatást nyújtson a magánszemélyek, az állampolgárok részére arra, hogy új lakást vásárolhassanak.

Mi indokolja a megbízható szervező létrehozását és definiálását? Ebben a tekintetben nyilván számítani lehetett arra... A kormány két szempontot fontolt meg. Az egyik az, hogy lehetőség szerint - és ez volt az elsődleges szempont - biztonságos rendszert hozzon létre. A biztonságos rendszer, amellet, hogy a pénzpiacban már ismert garanciális elemeket tartalmaz a törvény, magára a szervezőre vonatkozóan is garanciális elemeket szeretett volna beépíteni annak érdekében, hogy olyan szervezők léphessenek be a piacra, akiknek már van tapasztalatuk vagy tapasztalatot szereznek ilyen konstrukció kialakításában.

A másik szempont az időtényező, hiszen már mondtam, akár a mai hírre, a 20 százalékos építőipari csökkenésre vonatkozóan, akár arra a számra, amelyet már az elején említettem, hogy lényegében negyedannyi lakás épül ma Magyarországon 10 ezer főre vetítve, mint Lengyelországban, miközben alapvetően a gazdasági kondíciók ugyanazok, nyilvánvalóan azt a célt tartottuk szem előtt, hogy minél előbb megkezdhesse a működését ez a rendszer. Úgyhogy erre tekintettel a szándékunk az, hogy a lehető leghamarabb megkezdje a működését ez a nemzeti otthonteremtési közösség, és ennek érdekében minden intézkedést a kormány meg fog tenni arra, hogy ez így is legyen.

Az igazgatóság díjazásban részesül. Ezt el lehet mondani akár a lakás-takarékpénztárak vonatkozásában, akár a zártkörűen működő bankok esetében. Azt gondolom, nem egy ördögtől való dolog, hogy az igazgatóság tagjai ezért a munkáért, amit az igazgatóság keretén belül végeznek, díjazásban részesülnek. Alapvetően ezzel kapcsolatban problémát én nem látok.

Felmerült még annak a lehetősége, hogy ez valamiféle feketegazdaság területe lenne. Azt gondolom, hogy egyrésztől kritika éri az előterjesztést, hogy nagyon bonyolult és nagyon szigorú szabályokat tartalmaz, másrésztől pedig az a félelem fogalmazódik meg, hogy itt valamifajta pilótajáték jönne létre. A kettő ebben a tekintetben szerintem nem összeilleszthető. Ez egy valóban nagyon bonyolult, az ügy súlyához mérten bonyolult szabályozást tartalmaz annak érdekében, hogy kizárjunk minden olyan lehetőséget, hogy kóklerek és mondjuk, csalók vegyenek részt az ilyen konstrukciókban.

Ami még felmerült korábban: a fogyasztói csoportok vonatkozásában azt tudom mondani, hogy ez nem fogyasztói csoport. Tehát a fogyasztói csoportra vonatkozóan van egy szabályozás ma hatályban Magyarországon. A jogalkotó 2012-ben ex nunc vezette ki vagy hozott döntést arra vonatkozóan, hogy új fogyasztói csoportok nem létesülhetnek. Ezen túlmenően viszont most is működnek olyan fogyasztói csoportok, amelyek a Fogyasztóvédelmi Hatóság irányába történő adatközlésnek és egyéb más jogszabályoknak megfelelnek. Ennek az előképe nyilvánvalóan az a building society,

amely Nagy-Britanniában is létrejött. Tehát azt gondoltuk, hogy ezt az elemet, amely Nagy-Britanniában létrejött, előképként tudjuk alkalmazni, és ebben a tekintetben nagy varázslat ebben a vonatkozásokban sincs a szabályban, azzal, hogy ez egy olyan szabályozás, amely azt gondolom, hogy a britnél szigorúbb feltételeket határoz meg akár a szervezőre, akár a közösség működésére vonatkozóan.

Hogy miért a miniszterelnök kabinetfőnöke nyújtotta be ezt az előterjesztést: lényegében az otthonteremtési program valamennyi eleme vonatkozásában azt tudjuk mondani, hogy a Miniszterelnöki Kabinetiroda részt vett a kidolgozásában, tehát akár a CSOK szabályozása, akár az áfatörvény módosítása. Nem is tudom, épp talán decemberben én is itt ülhettem a TAB ülésén, amikor Rogán miniszter úrnak volt lehetősége a bizottságnak beszámolni az áfacsökkenés szükségességéről. Tehát tekintettel arra, hogy nem kizárólagosan a kommunikációért felel a Miniszterelnöki Kabinetiroda, hanem összkormányzati feladatköre van, ebben a tekintetben szerintem a kormány el tudja dönteni, hogy ki vigye ezt az előterjesztést és törvényjavaslatot, és nyilvánvalóan az összkormányzati szempontok érvényesítése volt az a cél, amelyet ebben a tekintetben szem előtt tartott.

Azon gondolkozom, hogy mi van még. *(Jelzésre:)* Miért nincs benne garancia, vagy OBA-garancia? Erre próbáltam utalni az előbb, hiszen azt jeleztem, hogy minden olyan garanciális elem, amely a törvényben megfogalmazottakon túl felmerül, szükségképpen nyilvánvalóan drágítja a konstrukciót, tehát nyilvánvalóan a szervező és a közösség is a tagjaira tudja hárítani ennek a költségeit. Azt mondtuk - és ez folyamatos szempont volt -, hogy próbáljunk találni olyan garanciális elemeket, amelyek akár az OBA-hoz hasonló biztosítási szintet elérik úgy, hogy nem drágítják ezt a konstrukciót. Ebben a tekintetben azt gondolom, hogy azok a garanciális szabályok, amelyeket megalkottunk, akár a tartalékképzésre vonatkozó szabály, akár a 100 millió forintos alaptőkére vonatkozó szabály, akár a jelzálog érvényesítésére vonatkozó szabályok, ezek olyanok, amelyek nem drágítják a konstrukciót, de mégis megfelelő védelmet biztosítanak a közösségben elhelyezett megtakarítások vonatkozásában.

Mi úgy látjuk, és erről bizonyosak vagyunk, hogy ez a garanciális csomag megfelelő és elégséges lesz arra, hogy ezen közösségek működése folyamatos, kiszámítható és jó legyen. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ha megengedik, hogy most magamnak adjam meg a szót egy gondolat erejéig: fölmerült itt többször a pilótajáték, piramisjáték kifejezés az ellenzéki főszoalóknál. Én szeretném azért ezt egy kicsit megvilágítani. A piramisjátékok szervezői azzal az emberi hiszékenységgel meg fölkészületlenséggel éltek vissza meg azzal az emberi mohósággal, kapzsisággal, hogy a bankokban és más legális befektetési formákban elhelyezett pénzek utáni hozamokat messze meghaladó hozamot ígértek és eleinte biztosítottak is. Ezt úgy tudták megtenni, hogy folyamatosan újabb és újabb játékosokat vontak be a piramis aljába. Ez a konstrukció előbb-utóbb szükségképpen összedőlt, amikor már nem voltak bevonható, becsapható emberek, akik bottal üthették a pénzük nyomát. Még egyszer tehát: a piramisjáték és a pilótajáték lényege az, hogy mindig újabb szereplők jelennek meg a konstrukcióban.

Ha megnézik a tisztelt képviselőtársak az előttünk fekvő törvényjavaslat 2. § (1) bekezdését, már abból világossá válik, hogy ez nem fordulhat elő, hiszen a nemzeti otthonteremtési közösséget az a szervező, akinek a kritériumairól hallottunk itt, meghatározott számú, tehát az induláskor meghatározott számú taggal hozza létre, az nem bővíthető. Tehát ilyenfajta pilóta- vagy piramisjáték jellegű forrásbevonás nem lehetséges. Ide akarok csupán kilyukadni. Tehát ha egy ilyen jól hangzó analógiát próbálunk alkalmazni, azért gondoljuk meg, hogy a szezont a fazonnal, a kecskét a fecskével ne keverjük össze, mert egészen más dologról van szó.

Akkor most én magamtól megvonom a szót és megadom Szilágyi György képviselő úrnak.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Az előbb azt hallottuk, hogy próbálja a kormány megtalálni a garanciát; amit ön felsorolt garanciális elemeket, azok között én egyáltalán nem láttam egyetlenegy olyat se, hogy ha valami probléma van, valaki befizetett már x összeget ebbe a szervezetbe, és mégis valami probléma van, és mégsem kap lakást, meg mégsem valósul meg ez az egész projekt, akkor hogy kapja vissza a pénzét, tehát hogy lesz kártalanítva, kitől fogja visszakapni a pénzét, hogyha véletlenül ezen a nagyon szigorú rostán átcsúszik egy-két szélhámos és bárki más, és mondjuk, ellopja ezt a pénzt. Tehát nem látjuk a garanciát.

Azt mondja, hogy keresnek egy garanciát arra, hogy hogy lehet megcsinálni. Itt van a módosító javaslatunkban, ott van egy külön erre a célra kialakított alap, és főleg úgy, ha a Magyar Nemzeti Bankról beszélünk, lehet, hogy adott esetben ebben az alapban sokkal jobb helyen lenne az a közpénz, mint az alapítványokban; és már most nem is tudom igazából, mert a sok magyarázat közül nem is tudom, hogy az közpénz-e vagy nem közpénz, amikor már az alapítványhoz kerül. Egyes magyarázatok szerint már akkor nem is közpénz és eltűnik. Tehát lehet, hogy azok a súlyos 10-100 milliárdok jobb helyen lennének egy ilyen alapban, és akkor valóban azt lehet mondani, hogy tessék emberek, fizessétek be, bármi történik, mi leírjuk, garantáljuk, hogy itt aztán csak megbízhatóak lesznek. Jó, keresnek egy kicsit, de teljesen mindegy, akkor is megbízhatóak lesznek. Ti a feltételek alapján szépen befizetitek a pénzt, de ha valami történik, akkor itt van az alap, innentől biztos, hogy ti vissza fogjátok kapni a pénzeteket. Amíg nincs ilyen garancia... - és itt van a módosító javaslatunkban, amit önök most nem támogatnak.

Amire még nem kaptam választ, az az, hogy értem én, hogy ha valami kényes kérdés van, akkor mindig az EU-ra kell hivatkozni. Tehát értem én, hogy ha azt, mondjuk, hogy mi a magyar családok otthonteremtését kívánjuk támogatni, és mégsem csak a magyar családok otthonteremtését támogatjuk, hanem ebben az európai uniós állampolgárok is részt vehetnek akár spekulatív szándékkal is, mert miért ne vásárolhatna itt egy lakást, amit majd utána borsos áron mondjuk ki fog adni adott esetben. Tehát értem én, hogy itt mindig az EU-ra kell hivatkozni, de ami ebben a törvényben van, az egyikre nem kaptunk választ. Mondom az egyik részét, ami a 33. § (2) bekezdésben van. Azt mondják, hogy állami támogatásra az a tag jogosult, aki Magyarország területén lakóhellyel rendelkező a) magyar állampolgár, aztán jön a b) szabad mozgás és hasonlók. Itt ez egy olyan már, tudja, mint a nyugdíjasok ingyenes utazása. Ez valóban lehet egy szűkítés, mert benne van az, hogy „lakóhellyel”; senki nem fog azért átjelentkezni. Az Európai Unión belül két olyan ország van, ahol a nyugdíjasok ingyen utazhatnak bizonyos kor felett, kettő olyan európai uniós tagállam van, az egyik Magyarország, a másik Írország. Nálunk bárki, Írországban annyival változtattak rajta, és nem is szólt semmit az Európai Unió, hogy feltételként szabják azt is, hogy elérjen egy bizonyos kort, és plusz Írországban bejelentett lakcímmel rendelkezzen. Ott nem fog senki átjelentkezni egy ingyenes utazásért. De egy lakásvásárlásért? Egy államilag támogatott kedvezményes helyzetért? Hát, miért ne jelentkezne ide akárki? De a c) pontról viszont egyáltalán nem beszélt. Az arról szól, hogy bevándorolt vagy letelepedett jogállású, menekültként vagy oltalmazottként elismert személy. Megnéztük a CSOK-nál, hiszen benne van, európai szakjogászoktól kértünk véleményt, semmi, de semmi nem írja elő az európai uniós jogban, hogy ez itt legyen. Semmi nem írja elő. Miért kell beletenni?

Mi azt szeretnénk, hogy ha már valamit csinálunk, és önök azt a célt határozzák meg, hogy ez a magyar családokat segítse, akkor valóban a magyar családokat segítse.

És akkor tényleg megpróbálom meggyőzni önöket, ez az utolsó, hogy szavazzák már meg, hogy meglegyen az a visszafizetési garancia, ami garanciát jelentene, ez a Jobbik Magyarországért Mozgalom módosító javaslata. Ez lehetne az, amivel vissza tudnának vágni, hogy valóban, itt igaza van az ellenzéknek, konstruktívan; lehet, hogy lesznek problémák, de ha lesznek, akkor sem kell félni annak, aki berakja a pénzét, ha neki ez tetszik, de ahhoz valamilyen garanciát kell adni. Azok nem garanciák szerintem, amit önök eddig felsoroltak. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A bizottság titkársága az imént jelentette, hogy rekordot döntöttünk, mert a TAB fennállása óta eleddig ez a leghosszabban tárgyalt napirendi pont. Ezen információk megosztása után... *(Zaj, közbeszólások.)* Igen, az elnöklés a ludas, mondja itt az alelnöktársam. Lehet ebben valami. *(Derültség.)* Ezen információt megosztva adom meg a szót dr. Bárándy Gergely alelnök úrnak.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót. Elnök úr, ebből is látszik, hogy egy fontos kérdésről tárgyalunk, bár voltak itt már hasonlóak a Törvényalkotási bizottság ülésén. Jellegét tekintve is voltak hasonlóak, és ez az első pont, amire szeretnék rátérni vagy rávilágítani.

Én az első kört kivártam, hiszen azok az aggályok és felvetések, amelyeket ellenzéki képviselőtársaim megfogalmaztak, egyeztek az én aggályaimmal, és ezért nem volt szükséges hozzászólni. Nagyon kíváncsian vártam a reakcióját államtitkár úrnak, hogy ezekre a kérdésekre vajon mi lesz. Ugyanis azt gondolom, hogy egy ilyen eljárásban és egy ilyen, tulajdonképpen piaci szegmenst újraszabályozó törvényjavaslat esetében az első kérdés az, mielőtt rátérünk a szakmai kifogásokra vagy a szakmai érvekre, hogy valójában mi a jogalkotói valós szándék. Ugyanis az elmúlt hat évben, és erre is céloztak képviselőtársaim a korábbi körben, nem egyszer szembesültünk azzal, hogy jól hangzó szakmai érveket vezettek elő az előterjesztői asztalnál, csak éppenséggel azok az érvek köszönő viszonyban nem voltak a valódi jogalkotói szándékkal. Őszintén szólva az ön válasza, államtitkár úr, engem egyáltalán nem győzött meg arról, hogy ez most másként van.

Már megszokhattuk azt, és egészen új szerepkörben érezhettük magunkat, amikor a Fidesz-kormány és a fideszes képviselők a javaslataik kapcsán tulajdonképpen váteszeket képeztek vagy csináltak ellenzéki képviselőkből, hiszen előre meg tudtuk mondani, hogy ki lesz majd a legfőbb ügyész, ki lesz majd az OBH elnöke. Érdekes módon előre meg tudtuk mondani azt is, hogy majd a szerencsejáték-törvény kapcsán ki lesz az, aki ezt a piaci szegmenst meg fogja nyerni magának. Érdekes módon, amikor újraszabályoztuk az oszlopokra elhelyezett plakátokkal kapcsolatos kérdéseket, akkor is előre meg tudtuk mondani, hogy Garanci István cége lesz, aki megnyeri. És még folytathatnám ezt a sort, tehát mintegy valóban váteszeket csinált belőlünk, hiszen előre tudtuk azt, hogy melyik pályázatot, illetve melyik közjogi pozíciót kik fogják elnyerni. Ez nem a mi különleges képességeinknek volt köszönhető, hanem egészen egyszerűen annak, hogy a törvényjavaslat benyújtásakor már jól látszott, hogy kire írják azt ki, legyen az egy közjogi tisztség, vagy legyen az egy valamilyen gazdasági új lehetőség.

Ennek a cáfolatát államtitkár úrtól nem hallottuk. Ezért kénytelen vagyok ennél a kérdésnél leragadni újra, és szeretném újra kérni államtitkár urat, hogy legyen szíves, ezekre a képviselői felvetésekre is válaszoljon, mert azt gondolom, hogy mielőtt szakmai kérdésekbe belemegyünk, azelőtt ezt tisztázni kell és méghozzá megnyugtatóan. Kétlem, hogy fog sikerülni persze. Önök hat éve kormányoznak, államtitkár úr, hat éve vagy több is mint hat éve, és azt kívánja nekem elmondani, hogy azért kell a kivételes eljárás ebben a törvényben, mert ez a nagyszerű ötlet nem tőr

halasztást. Ezért kell nekünk hat év kormányzás után 24 óra alatt ezt elfogadni. Erre szoktam mondani, államtitkár úr, és elnézést a kifejezésért, hogy ne nézzük hülyének egymást. Akkor, amikor mondjuk ezt három hét alatt is meg lehetne oldani, az a hat év kormányzáshoz képest éppúgy rövid idő, mint a 24 óra. Viszont a tekintetben nem, hogy akár oknyomozó újságírók vagy akár ellenzéki képviselők három hét alatt nyilvánvalóan jobban föl tudnak készülni a részletkérdéseket illetően, és jobban utána tudnak nézni esetleges hátsó szándékokat illetően. Az, hogy most egyébként ez sikerült viszonylag gyorsan, azt gondolom, az ellenzéknek egyfajta sikere, de önök azt szeretnék volna, ha ez nem jön össze.

A másik, hogy megnézték-e önök, tisztelt államtitkár úr, hogy ki pályázhat majd, és ki az, aki ezzel a javaslattal a mai cégek közül jól fog járni; és ki az, akinek lehetősége lenne, mondjuk, ha bárki most szeretne egy céget alapítani arra, hogy ezt a tevékenységet folytathassa, akkor mennyi esélye van annak, hogy ő ezt megteheti. Megnézték ezt, államtitkár úr? Mert ha nem nézték meg, szokták mondani: akkor az a baj. Ugyanis ha igaz az, és ezt egy szóval nem cáfolta államtitkár úr, hogy itt összesen két cég, amelyik gyakorlatilag egy tulajdonosnak vagy egy tulajdonosi körnek a kezében van, az egyetlen, amely elnyerheti a lehetőségét annak, hogy ezt a tevékenységet folytassa, akkor nagyon nagy a baj, államtitkár úr. Mert önök vagy megint azt csinálják, amit szoktak és hat éve művelnek, hogy egy emberre írják ki vagy egy emberre hoznak törvényt, és az állami lenyúlásnak, a szervezett állami korrupciónak, a maffiaállamnak ez egy újabb állomása és egy újabb eszköze, vagy pedig annyira dilettánsok, hogy azt sem tudják megnézni, hogy van-e a piacon olyan szereplő, amelyik ezeknek a feltételeknek egyébként eleget tud tenni.

Tehát konkrétan kérdezem, államtitkár úr: megnézték-e önök azt, hogy ki pályázhat eredményesen majd ezen feltételrendszer alapján, és ki meri-e ön jelenti azt, hogy a Harangozó képviselőtársam által említett tulajdonosi kör által birtokolt cégeken kívül valaki eredményesen tud még pályázni? Szeretném tudni, államtitkár úr, ezekre a kérdésekre a választ.

Az pedig, hogy Rogán képviselő úr, illetve miniszter úr nyújtotta be, mert ha képviselőként nyújtja be, akkor kevesebb probléma lenne ezzel, de miniszterként nyújtja be. Én emlékszem arra a meghallgatásra, amikor Rogán miniszter úr az Igazságügyi bizottság ülésén a miniszterjelölti meghallgatásán kifejtette, hogy ő miért kíván miniszter lenni. Ez a témakör valahogy nem szerepelt a felsorolások között. Az, hogy a nemzetgazdasági ügyekben ő szeretne véleményt nyilvánítani, szeretne törvényjavaslatokat benyújtani, nem szerepelt közte. Főleg, amikor firtattuk azt, hogy ha már van Gazdasági Minisztérium, ha már van Miniszterelnökség, akkor mi a fenének van szükség az ő miniszteri posztjára, akkor érdekes módon nem ezekkel a témákkal indokolta azt, hogy neki miért van szüksége erre az új miniszteri posztra.

Tehát meglehetősen furcsa az, hogy azokat a törvényeket, amelyek bizonyos gazdasági érdekcsoportok javát szolgálják, mindig a Fideszen belül egy hasonló kör nyújtja be, ez bizony adhat a kételkedésre alapot.

És valóban, amikor Répássy alelnök úr azt kéri rajtunk számon, hogy miért nem vagyunk jóhiszeműek, azért, tisztelt alelnök úr, mert ismerjük az elmúlt hat évet, és ismerjük az elmúlt hat év jogalkotási folyamatát. És ha ezt ismerjük, és meglátjuk ennek a törvénynek a benyújtási körülményeit, a benyújtó személyét, a tárgyalás módját, akkor az mind-mind azt fogja számunkra bizonyítani, hogy ez hasonló azokhoz a törvényekhez, amelyekről az előbb beszéltem, és vagy egy szűk körnek, vagy egy konkrét személynek az érdekeit szolgálták, azaz személyre szabott jogalkotásról szóltak gazdasági vagy közjogi területen. Ez az, ami számunkra problémás.

Tehát tisztelt államtitkár úr, arra kérem önt, mert az előző körben erre nem sikerült választ adni, hogy ezekre az általam konkrétan feltett kérdésekre legyen szíves

konkrét válaszokat adni és nem elkenni azokat. Nyilvánvalóan ön egy tehetséges ember, másodsorra is el tudja kenni, de egyet bizton mondhatok önnek: ha ezt teszi a következő válaszában is, az éppolyan válasz lesz, mintha erre egy konkrét választ adna. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Dr. Harangozó Tamás következik.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Először is a fideszes képviselőtársaimra reagálva én is annyit szeretnék mondani, hogy azért szerintem hatévnyi kormányzás után kormánypárti pozícióból azzal indokolni egy 24 óra alatt elfogadott törvényt, hogy még a gyakorlatilag félig-meddig háború sújtotta Ukrajnában is sokkal több lakás épül, mint a magyar reformok működési területén, szerintem az önöket minősíti. 24 óra alatt nem ilyen javaslatot kellene egy ilyen helyzetben meg egy ilyen bejelentés után, államtitkár úr, idehozni, hogy 20 százalékkal csökkent az építőipar. Persze, nyilván melyik része, mert nem tudom, elgondolkoztak-e rajta, hogy ha azt a néhány százmilliárd forintot erre költötték volna és nem stadionokra, akkor biztos, hogy a lakás piac itt tartana-e.

Egy ilyen bejelentés után, államtitkár úr, egy nap alatt egy szokott történni: a lakásépítésért és lakáspolitikáért felelős miniszter, azaz Varga miniszter úr beadja lemondását, és nagyon messzire eltávolodik a politikától, mert megbukott. És nem nekünk adják elő kormánypárti pozícióból, hogy értse már meg a nemzet, hogy 24 óra alatt ezt a remek törvényt el kell fogadni, mert hat éve, amióta önök kormányoznak, és ebben aztán nem tudnak az előtte lévő kormányzáshoz vagy a mostani kormányzásukhoz képest rosszabb számokat mondani, egyébként a teljes építőipar és a lakás piac beomlott, amióta önök kormányoznak.

Konkrét kérdésem - először mondom elnök úrnak, lehet, hogy én rosszul olvasom ezt a törvényt, de itt semmi más nem szerepel benne, csak annyi, hogy legalább 120 fő minimális számú taggal hozható létre, és sem felső számbeli korlátot, sem időbeli korlátot ebben a törvényben nem látok a 2. §-ban annak tekintetében, hogy a későbbiekben lehet-e ezt bővíteni vagy nem. De egyébként is a dolog logikájából az adódik, és eddig is így működött piaci alapon, mindenki tudja, hogy x mennyiségű ember befizet, azon belül egy kisebbség jobban járva, a futamidő előtt sorsolással vagy bármi más módon hozzájut a mások által befizetett pénzhez kamatmentes segítségként. Tehát ne mondják, hogy nem egyébként ilyen szempontból a pilótajátékra vagy bármire hasonlít, mert itt további külső források nem lesznek benne. Tehát lesznek azok, akik 15 évig végig fizetik és a végén egy összegben megkapják, meg lesznek azok a szerencsésebbek, akik már a futamidő lejárta előtt hozzájutnak a pénzhez, de ők nem valami csoda folytán fognak hozzájutni, hanem csak azért tudnak hozzájutni, mert mások befizetéseiből egyébként ezt a közösség nekik oda fogja adni, és majd utána ők fizetik tovább. Ezért lenne egyébként nagyon fontos a garanciális része.

Én is még egyszer utoljára szeretném megkérdezni - itt van a 10. § (4) bekezdés b) pontja. Azt mondja államtitkár úr, hogy ez nem fogyasztói csoport, és nincs is utalás rá ilyen szempontból a törvényben. Akkor még egyszer fölolvassom: „A zártkörűen működő részvénytársaság a szervezőként való elismerésre irányuló engedélykérelem benyújtását megelőzően legalább két éve folyamatosan teljesítette a fogyasztói csoportokról szóló jogszabályban előírt adatszolgáltatási kötelességeit a fogyasztóvédelmi hatóság szerint, tehát a fogyasztóvédelmi törvény szerint fogyasztói csoportként működik ma Magyarországon jogszerűen.” Ha erre a fogyasztóvédelmi hatóságra előírt adatszolgáltatást megnézzük, akkor azt hetes, így mutatom, hetes darab cég tudja ma Magyarországon. Ebből a hétből, ha a törvény által előírt egyéb

feltételeket is megnézzük, ahogy az előbb elmondtam, kettő cég, azaz ugyanannak a tulajdonosi körnek meglévő kettő darab cége - név szerint a Carion Zrt. és a Poligrupo Hungaria Zrt., amelyik ugyanarra a címre is van bejegyezve, Budapesten a Bécsi út 25.-ben - felel meg. Még egyszer nagy tisztelettel kérem, államtitkár úr (*Kiss László: Varga Mihály körzete, nem érdekes?*), hogy cáfolja, ha tudja, amit mondok, vagy ismerje el, legyen kedves, hogy önök úgy írták meg ezt a törvényt, hogy pontosan tudják, hogy melyik céget fogják helyzetbe hozni.

Végezetül, ezeknek a cégeknek valószínűleg jelenleg is nagy vagyona van. Nem tudjuk nem észrevenni, hogy a törvénynek van még egy érdekes pontja, ami azt mondja, hogy egyébként a fel nem használt pénzeszközt és vagyont, most nem szó szerint fogalmazok, de államkötvényben lehet csak vagy bankszámlán tartani. Megmondom őszintén, azért arra is szeretnénk választ kapni, hogy felmérték-e, hogy itt mennyi pénz fog mozogni; felmérték-e, hogy mennyi államkötvényt fognak ebből venni; és hogy egyébként a következő években nem arról szól-e a játék, hogy magánmegtakarításokat vonjanak be megint államkötvények vásárlásába, mert ha a jelenlegi piacon működő céget ilyen szempontból helyzetbe hoznak, akkor egy különbség lesz: ő a saját vagyonát kötelezően államkötvényben kell hogy tartsa, vagy bankszámlán, tehát semmilyen más befektetési tevékenységet nem végez. Hogy egyébként az imént említett cégeknek ez miért éri meg, azt valószínűleg már csak valami emlékiratokból fogjuk megtudni, de valószínűleg előbb-utóbb az is ki fog derülni. Köszönöm szépen.

Tehát két kérdés: a 120 fő minimális azt jelenti, amit elnök úr mondott, hogy annyi és nem több, vagy én olvasom jól, hogy az a minimális, és egyébként bármennyi lehet? A második kérdés az, hogy tudja-e cáfolni vagy megerősíteni, hogy a törvényi kiírások alapján ez ma Magyarországon konkrétan egy cégre van kiírva. Köszönöm.

ELNÖK: Fodor Gábor képviselő úr az utolsó bejelentkezett hozzászóló, és utána az államtitkár úr kapja meg a szót.

FODOR GÁBOR (független): Köszönöm szépen, elnök úr, a szót. Nos, most már én nem nagyon messzebről vagy általános kérdéseket felvetve szeretnék hozzászólni, hanem államtitkár úrnak az első hozzászólásomban sok mindent címeztem, és több kérdést is fölvettem, de a végén fölvettem egy kérdést arra vonatkozóan, hogy vajon a létező rendszerhez képest miért kell egy újat létrehozni.

Amit itt végezetül szeretnék kérdezni, az továbbra is idekapcsolódik, tehát az ismert felvetéseken túl államtitkár úrtól ezt kérdezném, akinek itt egyébként ilyen értelemben idézőjelbe téve el kell vinnie a balhét, nyilván nem ő a főszereplő ebben a történetben, de védeni kell valamit, amit igen nehéz védeni, és azt kérem tőle, hogy válaszoljon ezekre a kérdésekre, amit tett is egyébként idáig, megjegyzem, mert azért láttunk már elképesztő kormányzati magatartást ezeken a bizottsági üléseken, úgyhogy azt köszönöm, hogy eddig is igyekezett válaszolni; tegye meg, hogy ezután is válaszol ezekre a kérdésekre.

Szóval, én amit szeretnék kérdezni, azt azért is kérdezem, mert sötétben tapogatózunk. Önmagában elképesztő - amit minden ellenzéki képviselőtársam elmondott -, hogy valóban egy borzalmasan rövid idő alatt kell valamiről döntenünk és véleményt mondanunk, ami egyszerűen lehetetlen, egy abnormális működés egy ilyen komoly törvényről, de úgy általában sok más törvényről is komolyan és felelősségteljesen véleményt mondani. De ha megnézzük a számításokat, amiket itt mondtak képviselőtársaim, és ha valaki itt optimalizálni akarja a támogatást és a nyereséget, ahogy itt elhangzott, 83 ezer forint körülbelül az a limit, amit ha befizet, akkor azt a 25 ezer forintot megkapja. Ha megnézem a jelenlegi lakástámogatási

rendszerénél, ahol 20 ezer forint limit van, és 6 ezer forintot lehet így szerezni, megkapni, ha ezt arányaiban nézem, nagyjából ugyanaz az arány. Miért nem a létező rendszert változtatták meg? Miért nem azt mondták, hogy akkor most csinálunk új lakás építésére egy olyan szisztémát, amelyben azt mondjuk, hogy fölemeljük a létezőt, mondjuk, 80 ezer forintra, és innentől kezdve van egy rendszerünk? És akkor nem kell milliárdokat ráköltetni egy új szisztémára, nem kell egy újat kialakítani, nem kell egy helyenként egészen megdöbbentő és szinte vállalhatatlan elemekkel rendelkező struktúrát kialakítani. Miért nem ezt az utat járták? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Nincs további jelentkező, államtitkár úré a szó.

DR. BIRÓ MARCELL államtitkár (Miniszterelnöki Kabinetiroda): Köszönöm szépen. Én tényleg a legjobb tudásom szerint próbáltam válaszolni minden kérdésre, és elnézést, ha bármit kihagytam volna.

A garanciák vonatkozásában ugyanazt tudom mondani, mint korábban. Tehát mi úgy látjuk, hogy azok a garanciák... *(Szilágyi György közbeszólására:)* De visszakapják, tehát ebben a tekintetben azok a garanciális elemek, amelyek meghatározásra kerülnek a törvényben, elégségesek. Jelzőlog, erre hívnám föl a figyelmet, a jelzőlog és a tartalékképzés, valamint az alaptőkére vonatkozó rendelkezések, szerintem ez az a hármas, amely mindenképpen egyáltalán olyan helyzetet teremt elő, hogy abban az esetben, ha a szervezet egyik tagja nem fizet, akkor vele szemben a közösség tudja érvényesíteni az akaratát, és be tudja hajtani a követeléseit. A szervező ebben a tekintetben egy olyan szereplő, akinek csupán egy dolga van: a szervezési díj ellenében próbálja toborozni a tagokat.

Itt felmerült az a kérdés, hogy ez egy nyílt vagy zárt rendszer. Ez egy zárt rendszer, tehát meghirdet minimum 120 fővel - de lehet többel is, 300-zal, 400-zal, 500-zal - egy ilyen közösséget, és abban az esetben, ha összejön, kéri az engedélyt arra, hogy ez a közösség nyilvántartásba kerüljön a jegybanknál. Tehát ilyen értelemben ez egy zárt rendszer, itt nincsenek újonnan becsatlakozók, ebben a tekintetben sem hasonlítható bármilyen pilótajátékra, mert itt nem erről van szó. Itt nem egy pilótajátékról van szó, hanem egy közösségi alapú, egyébként kockázatközösségen alapuló megtakarításról van szó.

Továbbra is az elnézését kell kérnem a képviselő uraknak, valóban uniós szabály alapján tudom azt mondani, hogy az állami támogatásra vonatkozó szabály a 33. § (2) bekezdésében igenis kötelezettség, tehát ebben a tekintetben, még ha nem is ez lenne a szándéka a kormánynak, akkor is ezt meg kell tennie, de amint mondtam, nem ez a szándéka. Csak szerettem volna jelezni, hogy erre a két elemre a magyar állampolgárságon kívül mindenképpen köteles utalni. *(Szilágyi György közbeszólására:)* Köszönöm, szerintem igen, én is európai szakjogász vagyok.

Ami ezeket a vádakat illeti, bár itt kicsit összekuszálódottam, mert most ez egy nagy biznisz, vagy igazából állampapírok szempontjából a kormánynak hasznos, vagy igazából ebben nincs is semmiféle üzleti lehetőség, ezeket nem tudom egymáshoz illeszteni. Az biztos, hogy a kormány egy koncepció alapján dolgozta ki a törvényi szabályozást, amely alapján azt gondolom, hogy a szervezőre vonatkozó szabályok meglehetősen egyértelműek, tehát a 10. §-ban foglalt feltételeknek megfelelő szervezetek vagy újonnan létrejönnek, vagy már működnek, és ebben az esetben a továbbműködésük vonatkozásában kell jegybanki engedély, szerintem ezek egyértelmű, átlátható szabályozást takarnak. *(Dr. Harangozó Tamás tapsol. - Közbeszólások az ellenzéki oldalról, többek között: Nincs érdemi válasz most sem.)* De, azt gondolom, hogy ez egy érdemi válasz. *(Zaj.)* Ez érdemi válasz. De ha esetleg van

arra vonatkozó javaslat, amely az új lakások építését elősegíti gyors határidővel, ebben a tekintetben valamennyit szívesen fogadjuk.

Miért kell új rendszer? Ebben a vonatkozásban két dolgot (*Zaj.*) szeretnék jelezni. A lakás-takarékpénztárak rendszerében, ahol egyébként négy lakás-takarékpénztári szervező van, 969 ezer szerződéshez 609 milliárd forintnyi megtakarítást helyeztek el a magyar állampolgárok, ez a háztartási betétek 10 százalékát jelenti. Ebből lényegében elenyésző annak a száma, annak a százaléka, amely új lakás vásárlására fordítódott. Tehát ebben a tekintetben egyértelmű, hogy a rendszer mellé, azt megújítva egy új intézményt kell létrehozni, amely kifejezetten az új lakások vásárlását tűzi ki célul. És ebben a tekintetben a lakás-takarékpénztárakra a továbbiakban is szükség van, tekintettel arra, hogy azt gondoljuk, hogy ez egy jó megtakarítás annak érdekében, ha valaki vagy használt lakás vásárlását, vagy pedig lakásfelújítást akar végrehajtani. Azt gondoljuk, hogy ez a kettő rendszer illeszkedik egymáshoz, akár utalhatok arra is, hogy a lakás-takarékpénztári megtakarításokat át tudom csatornázni a nemzeti otthonteremtési közösségbe, azt gondolom, hogy ennek kiegészítéseként egy jó portfólió alakul ki, amely mindegyik eleme azt a célt szolgálja, hogy új lakások épüljenek Magyarországon. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. További hozzászólót nem látok most. (*Jelzésre:*) Már látok további hozzászólót. (*Zaj.*) Az imént még nem volt a monitoron, de Szilágyi Györgynek megadom a szót. (*Közbeszólás: Nem kell már harmadik kört nyitni.*)

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Elnök úr, köszönöm, és visszaélek a türelmével egyébként, de köszönöm szépen. (*Zaj, közbeszólások és derűlttség.*) Csak nem volt egyértelmű, és azért nem mertem megszólalni, mert többször ránk szóltak, hogy lezárta-e a vitát elnök úr vagy nem. De ha már fölmerült itt két kérdés, és hogy esetleg, tényleg csak segíteni szeretnék, fölajánlom egyébként, ha a kormánynak szüksége van rá, hogy nagyon jó EU-szakjogászaink vannak, tehát szívesen állnak rendelkezésre, ha kívánják.

A másik pedig: mondta, hogy valami jobb programot kellene kitalálni. Két éve mondjuk, hogy hogyan lehetne egy jobb programot kitalálni, hogyan lehetne a lakásépítést egyébként elősegíteni Magyarországon. A bérlakásépítési programmal, ami pont megfordítaná egyébként ezt az egész helyzetet, nem a bérlőnek lenne a kockázata, hanem az állam fölépítené azokat a bérlakásokat, beköltözhetnének, mondjuk, a fiatal párok, akik fizetnének először lakbért, majd az idők folyamán, ha ők megbízható bérlőnek minősülnek, akkor utána meg is vásárolhatnák ezeket a lakásokat, az állam visszakapná a pénzt, nekik lenne új lakásuk, és mindenki boldog lehetne. És ott nincs kockázat. Ott nem az emberek viselik azt a kockázatot, amire még mindig nem kaptunk egyébként választ, hiszen ön azt mondta, hogy ha valaki adott esetben nem tudja fizetni a továbbiakban ezt a részt, akkor majd ott a jelző és hasonló, de arra nem kaptunk választ, hogy mi van akkor, ha ez a nagyon megbízható szervező megfogja azt a több milliárd forintot, és úgy eltűnik az országból az emberek pénzével, hogy nem is látjuk többet. Akkor mi történik, ki fogja ezeket az embereket kárpótolni? Hát erre nincs garancia, ezt mondtam.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kíván-e még valaki szólni a bizottság tagjai közül? (*Nincs jelzés.*) Államtitkár úr, kíván-e reagálni az elhangzottakra? (*Dr. Biró Marcell nemet int.*) Nem kíván. A vitát lezárom.

Tisztelt Bizottság! Most szavazni fogunk a benyújtott módosító javaslatokról. Először a Z. Kárpát Dániel által 9660/2. számon beadott módosító indítványról

szavazunk. A kormány mint előterjesztő nem támogatja. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

A bizottság 4 igen, 19 nem szavazattal, 1 tartózkodással a módosító indítványt elutasította.

Most a 9660/3. számú, Z. Kárpát Dániel-féle javaslatról szavazunk. A kormány nem támogatja. *(Szavazás.)*

A bizottság 5 igen, 20 nem szavazattal, tartózkodás nélkül elutasította a javaslatot.

Most a TAB 1. hivatkozási számú saját módosító javaslatáról szavazunk, az előterjesztő által már ismertetett módosításról, amelyet nem mondok el még egyszer, de éppen a lakás-takarékpénztári rendszerrel való összefüggés megteremtése miatt kell módosítani a módosítót. Nem kell külön szavaznunk erről a szövegszerű módosításról, egyben tudunk szavazni. Ezzel a módosítással együtt a kormány támogatja a javaslatot. *Úgyhogy kérem, hogy most szavazzanak! (Szavazás.)*

A bizottság 20 igen, 5 nem szavazattal, tartózkodás nélkül a bizottság elfogadta a módosító javaslatot.

Most pedig az összegző jelentésről és az összegző módosító javaslatról szavazunk. Ki az, aki támogatja? *(Szavazás.)*

A bizottság 20 igen, 5 nem szavazattal, tartózkodás nélkül elfogadta.

Bizottsági előadóra Hadházy Sándor képviselő úr személyében teszek javaslatot. Ki az, aki elfogadja? *(Szavazás.)*

Megkérdézem, hogy kisebbségi előadóra mi a javaslat. *(Jelzésre:)* Tessék!

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Megosztva javasoljuk a kisebbségi vélemény ismertetését az MSZP- és a Jobbik-frakció között, és javasoljuk, hogy Harangozó Tamás és Lukács László György mondja el. Köszönöm.

ELNÖK: Kézfelemeléssel szavazzunk erről! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen.

Az ülés berekesztése

Tisztelt Bizottság! Az ülést berekesztem.

(Az ülés befejezésének időpontja: 20 óra 20 perc)

Hende Csaba
a bizottság alelnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Morvai Elvira, Nánásiné Czapári Judit, Prin Andrea, Földi Erika és Baloghné Hegedűs Éva